

ELECCIONS **MUNICIPALS 2011**

PROGRAMA MARC



ELECCIONS **MUNICIPALS 2011**

PROGRAMA MARC



Índex

Introducció	7
--------------------------	----------

Promoció local	9
1. Turisme.....	10
2. Comerç	10
3. Ocupació.....	11
4. Administració local i transparència	12
5. Societat de la informació	13
Experiències municipals.....	14

Espai cívic.....	17
1. Sostenibilitat	17
2. Urbanisme.....	22
3. Habitatge.....	25
4. Mobilitat	28
5. Seguretat.....	30
Experiències municipals.....	32

Cohesió social	33
1. Educació	35
2. Cultura	35
3. Salut.....	37
4. Acció social	38
5. Immigració.....	39
6. Esports.....	41
7. Política lingüística	42
8. Justícia	44
Experiències municipals.....	46

Ciutadania	47
1. Polítiques per a LGBT.....	48
2. Polítiques per a dones	49
3. Cooperació.....	50

4. Gent gran	51
5. Participació ciutadana i moviments socials	52
6. Joventut	53
Experiències municipals.....	53

Annex

Eleccions municipals 2011: programa marc de les JERC55

Introducció	57
1. Treball i ocupació.....	59
2. Formació	61
3. Habitatge.....	63
4. Salut juvenil	65
5. Mobilitat	67
6. Participació.....	69
7. Polítiques de dones	71
8. Nova ciutadania.....	73
9. Cultura	75

Introducció

0

Teniu a les vostres mans el programa marc d'Esquerra per a les eleccions municipals del mes de maig, un document que pretén ser una eina al servei de les candidatures municipals d'Esquerra–Acord Municipal.

Aquest document —en la redacció del qual hi ha participat moltes persones a les quals cal agrair les seves aportacions—, pivota sobre quatre eixos: la promoció local, la cohesió social, l'espai cívic i la ciutadania. En ells trobareu un seguit d'aportacions, i experiències que han aplicat els nostres càrrecs electes en la seva gestió municipal, que esperem us siguin útils per a la confecció del vostre programa electoral local.

En aquestes propostes s'ha tingut en compte l'experiència acumulada dels anys en la gestió municipal que tenen molts dels nostres alcaldes i regidors i també, d'altra banda, les aportacions de les sectorials i de persones que han passat en els darrers anys pel Govern de la Generalitat. En definitiva, tot un bagatge que hem saber de aprofitar per a millorar les nostres viles i ciutats des d'una òptica nacional i d'esquerres.

No són temps fàcils per als ajuntaments i per a la ciutadania, i per això pensem que en la propera campanya electoral, cal posar l'accent en dos temes cabdals: per una banda les propostes en l'àmbit econòmic, enteses com a elements dinamitzadors d'ocupació i de promoció de la ciutat, que en la vessant comercial permetran reactivar l'economia local, i d'altra banda les polítiques d'inversió social, ja que en el context actual cal dur a terme polítiques que evitin la fractura social i que ajudin a mantenir els nivells de benestar assolits fins ara. Sabem que tot plegat és complicat per les dificultats que travessen els ajuntaments, i per això també cal apostar per un altre compromís des dels ajuntaments d'Esquerra: aprofitar la proximitat que donen els municipis per fer polítiques d'acompanyament cap als nostres veïns i veïnes davant les seves dificultats i les seves iniciatives. A voltes no és tant important el resultat final de l'acció municipal, sinó el fet que el ciutadà i la ciutadana s'hagi sentit acompanyada per l'administració local, i aquí els nostres càrrecs electes hi tenen la mà trencada, per la qual cosa cal reforçar també aquest aspecte.

Hi ha altres principis que són inherents a la nostra formació política, i que marquen un estil diferent de fer política per part dels ajuntaments republicans: la transparència, l'honestedat, el rigor i l'austeritat formen un conjunt de valors que la nostra gent aplica a la gestió pública, i ara més que mai aquests valors estan a l'alça. En l'any que el partit celebra 80 anys de la seva fundació —en motiu d'unes eleccions municipals— sabeu-vos fer partícips dels principis i valors que ens llegaren aquells homes i dones que van lluitar per millorar la seva societat tal com vosaltres feu amb la vostra.

Esperem, doncs, que la tasca que ha fet un bon nombre de persones us ajudi a fer una bona feina i a assolir els vostres objectius municipals.

Marc Sanglas

Secretari de Política Municipal

Promoció local

1

La Promoció Local d'un municipi és una de les principals eines que qualsevol govern té al seu abast per al desenvolupament econòmic del seu territori i que caldrà saber explotar convenientment, especialment en un moment com l'actual, en què un context econòmic advers dificulta el progrés dels nostres municipis i ciutats. Des dels governs locals hem de procurar per la generació d'oportunitats, pel desenvolupament dels projectes professionals i empresarials, per crear les condicions, en la mesura de les nostres possibilitats, que facilitin la creació de riquesa i ocupació.

El concepte de Promoció Local és ampli i inclou des de la creació de producte turístic del municipi fins a la gestió financera de l'ajuntament, passant pel foment del comerç urbà, l'emprenedoria o l'ocupació.

Els ajuntaments d'Esquerra entenem que tot i que cada municipi, amb les seves pròpies característiques, ha d'abordar la Promoció Local des de la seva realitat, hi ha uns principis rectors comuns que són l'aposta per l'economia de la identitat, la col·laboració publicoprivada en els projectes de dinamització econòmica, i la necessitat d'un treball transversal de les diferents àrees implicades dins de l'ajuntament.

En un món globalitzat com l'actual, només des de la diferència és possible competir, i aquest concepte és també aplicable als territoris i als municipis. Posar en valor aquesta diferència ens permetrà desenvolupar una economia basada en la identitat. En aquesta tasca, cal un producte turístic local ben gestionat, que englobi les potencialitats locals lligades a l'entorn paisatgístic i arquitectònic, a la cultura, a la pròpia història o a activitats econòmiques singulars. També són necessàries estratègies de desenvolupament econòmic que apostin fort per l'especialització del nostre territori i per totes aquelles activitats que no puguin ser deslocalitzades fàcilment.

Pel que fa a la col·laboració publicoprivada, es tracta de buscar la convergència d'interessos, convertir la necessitat en virtut i vetllar per ajustar la despesa pública. En àmbits com la dinamització comercial, turística o empresarial d'un municipi, l'èxit de la part privada ho és també de la part pública, i a l'inversa. En un moment com l'actual, en què els recursos econòmics que els ajuntaments poden destinar a serveis que no siguin considerats bàsics són més aviat escassos, ara més que mai cal cercar complicitats en l'àmbit privat per al desenvolupament de projectes i estratègies que acabaran revertint, també, en el seu benefici. Així mateix, aprofundir en el desenvolupament de l'anomenada economia social pot esdevenir un model d'èxit per al nostre municipi.

Finalment, els ajuntaments d'Esquerra apostarem per fomentar el treball transversal entre les àrees d'un ajuntament implicades en la Promoció Local, i no només per cercar una millor eficiència de l'actuació pública, sinó també perquè el treball parcel·lat dins d'un govern municipal fa impossible desenvolupar certes polítiques. Un cas clar el trobem en la promoció del comerç local, el qual es troba estretament vinculat al model urbanístic del municipi i a les polítiques en via pública, ja sigui en aspectes com la mobilitat o la neteja.

1. TURISME

El turisme és una font de riquesa generadora de llocs de treball i que facilita el reequilibri territorial del país. Així mateix, per als ajuntaments d'Esquerra, constitueix una línia d'actuació estratègica que engloba potencialitats locals com les culturals, paisatgístiques o econòmiques presents al municipi, i és una aportació a la identificació nacional de la ciutadania de Catalunya.

- Potenciar el desenvolupament turístic implicant al sector privat i avançar així cap a models de gestió on les decisions i el finançament siguin compartits pels diversos agents presents en el sector, tan públics com privats.
- Desenvolupar un marc de col·laboració que afavoreixi la integració dels diversos sectors del teixit social que intervenen en l'oferta turística del municipi: potenciació del comerç urbà, cultura gastronòmica, etc.
- Impulsar, tal com ja es fa en l'àmbit del comerç, la creació d'associacions turístiques locals que permetin la presa de decisions conjuntes en el marc de la dinamització turística.
- Elaborar un projecte turístic per al municipi a partir de les potencialitats naturals, culturals, patrimonials i econòmiques existents, dins del marc de turisme sostenible definit per la Organització Mundial del Turisme: respectuós amb el territori, promotor de desenvolupament integral i consolidador de la identitat nacional.
- Cercar noves oportunitats i potencialitats turístiques del municipi basades en la identitat i la creativitat de la seva ciutadania —turisme literari, històric, genealògic, paisatgístic, etc.
- Potenciar la qualitat com a concepte bàsic de diferenciació i competitivitat del municipi com a destinació turística.
- Estudiar i desenvolupar l'encaix del municipi dins dels grans projectes turístics impulsats per la Generalitat de Catalunya, com ho són les rutes turístiques nacionals i el Pla de Recursos Turístics Intangibles.
- Col·laborar amb la resta d'administracions en la promoció turística del municipi com a via d'optimització dels recursos que s'hi dediquen.
- Afavorir la integració dels diversos esdeveniments locals, com ho són els mercats i les fires, dins l'oferta turística del municipi. Els mercats i les fires actuen sovint com a motor que atrau el turisme de proximitat.
- Crear una xarxa de camins o vies verdes i recuperar, si escau, els antics traçats dels carrilets i la seva infraestructura, així com els camins de ronda, per tal de donar altres possibilitats i models de desenvolupament turístic al municipi.
- Usar les noves tecnologies com a eines de promoció i facilitadores del turisme local. Cal treballar el posicionament dels espais web turístics fent xarxa amb els allotjaments, així com crear geoportals accessibles des dels dispositius mòbils, que poden oferir informació sobre notícies, l'agenda d'actes del municipi, el temps, els comerços, l'oferta de restauració, etc.
- Crear paquets turístics que incloguin allotjament, restauració i accés gratuït als equipaments culturals locals.

2. COMERÇ

La promoció d'un model comercial arrelat en la trama urbana, modern i dinàmic, amb una pluralitat d'oferta i equilibri entre formats, és una peça essencial per a la cohesió social, la coherència urbanística, la identitat i l'atractiu de les ciutats i viles del nostre país. En aquest sentit, l'articulació i el reforçament dels eixos comercials urbans, així com la promoció i la millora de les polaritats comercials substantives, basades en l'oferta de producte de consum quotidià —que normalment es configuren al voltant dels mercats municipals o, en determinats municipis, al voltant dels mercats no sedentaris—, han de ser la línies definitòries de la activitat municipal d'Esquerra.

- Potenciar i defensar el comerç urbà com a mecanisme per a afavorir la dinamització i la vitalitat del municipi.

- Impulsar models de co-gestió en les decisions i el finançament entre les autoritats municipals i els comerciants i en la dinamització i la modernització dels centres comercials urbans i mercats municipals.
- Afavorir la col·laboració del comerç en els esdeveniments identitaris del municipi.
- Garantir la definició d'un model comercial estratègic per a cada municipi, que identifiqui i potencii els eixos comercials existents, l'articulació de l'oferta municipal en el context del territori al qual pretén donar servei i l'abastiment de les noves àrees de creixement urbà en el propi terme municipal.
- Assegurar que en la definició de les trames urbanes consolidades de cada municipi, als efectes de la planificació d'implantació comercial, es té prou en compte la preservació del eixos comercials preexistents, en adequat equilibri amb la necessitat del proveïment en proximitat dels nous desenvolupaments urbanístics i la conveniència d'afavorir la diversitat de formats comercials a cada territori.
- Impulsar la dinamització, la modernització i la viabilitat econòmica dels mercats municipals.
- Vincular la promoció i la dinamització dels mercats municipals als eixos comercials existents.
- Vetllar per l'entorn físic on es desenvolupen els mercats no sedentaris i per la seva continuïtat com a canal de distribució propi que compleix unes funcions d'accessibilitat, proximitat, amplitud d'oferta, competitivitat en preu, dinamització del municipi i punt de trobada de la ciutadania.
- Afavorir entorns comercials basats en la diversitat d'oferta proposant, si s'escau, els instruments urbanístics més adients en cada cas —plans d'usos, plans especials, etc.— per a evitar la configuració de «guetos» o zones de comerç monotemàtiques que no tinguin a veure amb el model comercial general de cada municipi.
- Potenciar els mercats de venda no sedentària com a canals de comercialització de qualitat, amb incidència en els circuits curts de distribució alimentària i plenament integrats en la realitat comercial dels municipis. Desenvolupar polítiques formatives dels professionals del sector per a garantir el futur del mercat i dels seus marxants.
- Promoure el consum del producte autòcton i de proximitat, especialment els agrícoles i pesquers.
- Promoure activament l'ús de la llengua catalana en el comerç urbà, tant a la retolació com a l'atenció al client, difonent el missatge que l'idioma és un valor afegit a la qualitat del servei.
- Fomentar i donar suport a les fires tradicionals i artesanes per tal d'establir canals de comercialització dels productes de la terra i contribuir, així, a la creació d'una marca catalana de productes de qualitat amb denominació d'origen.
- Vetllar per la supervivència de les petites explotacions familiars de caràcter agrícola, ramader i/o pesquer.
- Vetllar per la disciplina de mercat i la igualtat de condicions de competència entre operadors comercials com a element vertebrador i de defensa del petit comerç, que cohesiona i revaloritza l'espai públic urbà.

3. OCUPACIÓ

El desenvolupament econòmic i social per aconseguir una millor qualitat de vida de les persones és un dels principals objectius que es fixen els ajuntaments d'Esquerra. Al segle XXI els esforços de les administracions s'han de centrar en facilitar la transformació de l'economia tradicional en una economia del coneixement i sostenible, entenent que la sostenibilitat és una gran oportunitat de transformació i d'innovació per a la majoria d'empreses. És en aquest sentit que els ajuntaments d'Esquerra promouen polítiques de dinamització de les activitats econòmiques del municipi, tot estimulants els sectors emprenedors i l'ocupació.

- Fomentar la cooperació publicoprivada entre les administracions públiques i els agents privats implicats, com a criteri general per a garantir la viabilitat dels projectes de dinamització econòmica i d'ocupació.
- Impulsar la concentració empresarial d'un mateix sector per a promoure la creació i/o la impulsió de clústers. D'acord amb la política de clústers, afavorir el manteniment de sòl industrial i potenciar la creació de polígons industrials amb els serveis necessaris per a poder desenvolupar activitat productiva.
- Col·laborar en l'establiment de canals de comunicació entre els centres educatius, les empreses i les administracions per tal d'ajustar l'oferta de formació professional a les necessitats locals del mercat de treball. Crear els òrgans consultius i de participació social que puguin vertebrar aquesta comunicació.

- Vetllar per la formació i la inserció laboral de les persones desocupades, amb especial atenció als col·lectius amb risc d'exclusió social, i també d'aquells que tenen una integració més difícil al mercat laboral —joves, dones, majors de 45 anys.
- Establir una borsa de treball municipal de fàcil accés —operativa telemàticament— a què puguin accedir ocupadors i demandants d'ocupació.
- Crear el Club de la Feina, un espai físic assistit per un/a tècnic/a competent i destinat als demandants d'ocupació, amb els recursos necessaris per facilitar que tothom pugui assolir i escollir adequadament el lloc de treball: ordinador, impressora, correu electrònic, models de currículums, publicacions especialitzades —ofertes/demandes—, informació de cursos de formació ocupacional, accés a pàgines web d'ocupació, etc.
- Treballar per la recol·locació de persones que perdin la feina per processos de tancament o deslocalització d'empreses. En aquest mateix sentit, en les possibles negociacions de noves implantacions o trasllats d'empreses, es vetllarà perquè les plusvàlues derivades de la possible requalificació de terrenys industrials no siguin mai un incentiu al tancament o la deslocalització de la mateixa empresa.
- En funció de les possibilitats del municipi, crear centres —vivers d'empreses— per tal d'allotjar inicialment els emprenedors en el procés de creació i arrancada dels seus projectes.
- Vetllar per la protecció de les zones de conreu davant la urbanització excessiva del territori. Crear, on sigui possible, parcs agraris que permetin donar valor a l'espai agrari i al sector primari en general.
- Treballar conjuntament amb els ens locals veïns a l'hora de planificar i dur a terme actuacions en el propi municipi per tal de garantir la millor eficiència possible dels recursos públics que s'hi destinen.
- Promoure el coneixement i la relació entre les empreses del mateix municipi i les dels municipis veïns, com a via per generar sinergies i projectes conjunts.
- Crear un espai de «Noves Experiències Empresarials», en què les empreses que s'implanten al municipi es puguin donar a conèixer a la resta d'empreses ja existents i a la ciutadania en general.
- Promoure l'esperit emprenedor i la creativitat en els centres escolars i en la ciutadania en general com a hàbits i competències clau per a la formació dels futurs components de la societat del coneixement.
- Establir punts on informar i assessorar tècnicament i financerament aquelles persones que vulguin crear petites empreses de tipus associat o cooperatiu, així com d'autoocupació.
- Promoure el voluntariat entre sèniors prejubilats i jubilats, amb bagatge professional, per a fer tutories per a persones emprenedores i recercadores de treball.
- Adaptar la formació que s'ofereixi des del municipi amb les competències necessàries per cobrir les vacants de les empreses locals.
- Generar sòl industrial propi en bones condicions i utilitzar mesures d'atracció de noves inversions. Potenciar la creació d'empreses cooperatives i amb finalitats socials.
- Liderar la implantació de l'administració electrònica així com agilitar i simplificar els tràmits municipals en l'obertura de nous negocis. Facilitar la transmissió familiar de l'activitat empresarial.
- Incentivar i facilitar la incorporació de les empreses a les noves tecnologies. Contribuir a la creació de referents empresarials innovadors i dinamitzadors de l'economia local impulsant la nova indústria del coneixement.

4. ADMINISTRACIÓ LOCAL I TRANSPARÈNCIA

La crisi econòmica i la caiguda en picat dels ingressos municipals derivats de l'activitat immobiliària han posat les hisendes locals en una situació francament precària, en alguns casos desesperada. Sens perjudici de l'adopció de mesures correctores en l'àmbit global —reforma de la Llei d'hisendes locals, iniciatives concretes tendents a reforçar la capacitat inversora dels municipis o a pal·liar les dificultats de tresoreria, etc.—, és indubtable que els ens locals en el proper mandat han d'afrontar, com la resta de sectors de l'administració, un sever ajustament de la seva despesa pública i un clar compromís amb la reducció del dèficit municipal. Així mateix, l'Esquerra municipal ha de caracteritzar les seves propostes per l'expressió d'una veritable vocació d'austeritat, honestat i transparència en la gestió dels recursos públics, amb un impuls decidit als mecanismes que millorin el control democràtic dels comptes locals.

- Vetllar, mitjançant mesures d'informació i control, perquè la gestió municipal sigui transparent, eficient i eficaç.
- Seguir amb rigor la planificació i l'execució pressupostàries.
- Prioritzar, en l'elaboració pressupostària, la despesa per promoure l'activitat econòmica local i la destinada a serveis socials bàsics com a mesures per a fomentar l'ocupació i la cohesió social.
- Contenir la pressió fiscal dins d'uns límits raonables i amb una clara vocació dirigida a destinar els increments fiscals a la contenció del dèficit local.
- Tendir a la simplificació i l'equitat del sistema fiscal municipal, amb la introducció de mecanismes que reparteixin la càrrega fiscal en funció de la capacitat de pagament. En aquest sentit, s'optarà de forma prioritària per la substitució de les exempcions fiscals, bonificacions en quota o deduccions, pel mecanisme de les subvencions per a determinades situacions personals o familiars del subjecte passiu.
- Seguir principis d'austeritat pel que fa a la construcció, la prestació de serveis, la comunicació i el manteniment.
- Informar anualment de la situació econòmica municipal. A tal efecte, el govern municipal adoptarà mesures per fer comprensible el pressupost municipal, alhora que s'augmentarà la transparència i la qualitat de la documentació i de la informació econòmica subministrada als càrrecs electes municipals i a la ciutadania.
- Aplicar mecanismes de transparència en els criteris d'adjudicació dels ajuts, sobretot pel que fa a l'habitatge, a les places en centres educatius i als serveis socials bàsics.

5. SOCIETAT DE LA INFORMACIÓ

La socialització del coneixement i l'ús de les noves tecnologies és una prioritat per als ajuntaments d'Esquerra:

- Promoure l'ús de les TIC —tecnologies de la informació i la comunicació— com a eina de coneixement i promoció cap a l'exterior del municipi, potenciant l'àmbit TIC en els Plans de promoció econòmica local.
- Promocionar iniciatives empresarials des de l'Ajuntament per reconvertir la clàssica economia industrial en economia del coneixement. Impulsar Plans locals d'innovació.
- Potenciar la digitalització de les empreses, especialment les PIMES, perquè puguin treure el màxim profit del seu negoci i disminueixi així el risc de fractura digital entre el teixit empresarial, alhora que es faciliten els negocis en xarxa.
- Impulsar els programes de formació amb més implicació publicoprivada en el seu disseny, fent que la formació no només sigui de nivell bàsic, sinó també d'un nivell avançat i amb aplicacions pràctiques en el món laboral a curt termini.
- Impulsar les acreditacions TIC de la Generalitat de Catalunya —les ACTIC— per tal d'uniformitzar els nivells de competències de la ciutadania.

Desenvolupar, per mitjà de les TIC, mecanismes de govern eficients, transparents i eficaços, que contribuïxin a millorar la gestió pública dels ajuntaments:

- Modernització de les TIC als consistoris, aprofitant-les per aconseguir un estalvi econòmic important i una major simplificació administrativa. Reducció dels costos TIC a través dels mecanismes de la compra agregada.
- Les TIC com a element central d'una nova administració municipal més eficient, transparent i eficaç. Agregar llocs de treball i reformulació de les funcions dels actuals, rendibilitzant els recursos dels ajuntaments.
- Fomentar l'ús de les TIC per part del personal al servei de les administracions locals. Apostar per les certificacions digitals com a manera de relacionar-se entre la ciutadania i l'administració.

- Garantir que el coneixement generat per l'Ajuntament gràcies als recursos públics sigui de domini públic, lliure i gratuït. Allà on sigui possible, caldrà digitalitzar totes les dades municipals i crear un gestor documental intern.
- Donar prioritat a l'ús del programari lliure en català i fomentar-ne l'ús entre el conjunt de la ciutadania i les empreses locals. Ús de les eines que posa a disposició el Consorci AOC per treure'n el màxim profit.
- Impulsar un Pla de seguretat TIC a l'Ajuntament. Aprofitar els coneixements i l'assessorament que proporciona el Centre de Seguretat de la Informació de Catalunya —CESICAT.

Els ajuntaments d'Esquerra potencien les noves tecnologies com a mecanismes de proximitat i de participació ciutadanes:

- Promoure iniciatives d'alfabetització i de formació digital que doti la ciutadania dels coneixements necessaris per a fer un ús efectiu de les TIC.
- Vetllar perquè l'ús de les TIC sigui a l'abast de tota la ciutadania, de manera igualitària i no esdevingui un element d'exclusió social. Utilitzar les prestacions que ofereixen les noves tecnologies pel que fa a l'accés a la informació per part de les persones amb discapacitat, per tal d'oferir facilitats per la realització de gestions amb l'administració local i l'accés a la informació.
- Garantir a tota la ciutadania l'accés a Internet. Potenciar les xarxes socials existents i potenciar l'ús de la certificació digital per realitzar tràmits administratius.
- Promoure la interacció amb la ciutadania utilitzant les TIC. Impulsar la realització de tràmits administratius i mecanismes electrònics per tal de promoure la participació i l'interès de la ciutadania en els afers públics, així com l'accés a la informació relativa a l'activitat municipal.

Facilitar el desplegament d'infraestructures de telecomunicacions per tal de garantir serveis avançats i de qualitat:

- Impulsar polítiques d'actuacions relatives a la planificació de les infraestructures de telecomunicacions en el municipi —Plans d'ordenació, Plans estratègics, Plans especials...
- Promoure en l'obra pública l'estudi i la inclusió de les infraestructures de telecomunicacions.
- Posar al servei del mercat les infraestructures de telecomunicacions municipals en coordinació, en el cas de la fibra òptica, amb Xarxa Oberta. Demanar, en el seu cas, la incorporació de l'Ajuntament al projecte Xarxa Oberta.
- Aprofitar les convocatòries de fons públics —FEDER, AVANZA,...— per promoure el desplegament d'infraestructures de telecomunicacions.
- Elaborar un pla per tal d'arribar a un consens entre la ciutadania, l'Ajuntament i les operadores de telecomunicacions mòbils per tal que les antenes de telefonia mòbil no siguin vistes com un element distorsionador, i garantir la cobertura al màxim de llars possibles.
- Aprofitament de les xarxes «wi-fi» municipals per proporcionar l'accés als serveis i als tràmits municipals.
- Elaborar un mapa sonor i de SMRF —Sistema de Monitorització de Radiofreqüència— per obtenir mesures objectives dels nivells de radiacions de les infraestructures de telecomunicacions mòbils, i així donar tranquil·litat a la ciutadania.

Experiències municipals

Realitzada a: Palafrugell

Contacte: Sergi Sabrià, ssabria@palafrugell.net

Ús de les noves tecnologies com a eines de promoció i facilitadores del turisme local. El treball de posicionament, més que el disseny o l'estètica, han fet multiplicar per quatre les visites al web de Palafrugell el 2010, respecte el 2008. Disposen del Geoportal <http://ms.nexusgeografics.com/gumgat.cat>

Realitzada a: Palafrugell

Contacte: Sergi Sabrià, ssabria@palafrugell.net

Creació de paquets turístics que incloguin allotjament, restauració i accés gratuït als equipaments culturals locals. Els paquets turístics per a la campanya gastronòmica de la garinada es posen a la venda via web amb mesos d'antel·lació. Amb el paquet hi va un àpat, una nit d'hotel —o dues—, una sortida amb un vaixell d'època de vela llatina i entrades per a la Fundació Josep Pla, al Museu del Suro i fins i tot entrades per la piscina. També s'oferta allotjament + entrada a les Havaneres de Calella.

Pàgina: www.visitpalafrugell.cat

Realitzada a: Rubí

Contacte: Arés Tubau, arestubau@rubidigital.cat

Potenciar els mercats de venda no sedentària com a canals de comercialització de qualitat, amb incidència en els circuits curts de distribució alimentària i plenament integrats en la realitat comercial dels municipis. Desenvolupar polítiques formatives per a professionals del sector per garantir el futur del mercat i dels seus marxants. Mercats especialitzats periòdics en els eixos comercials, per afavorir la dinamització comercial de la zona —mercat ecològic al Vallès.

Realitzada a: Tordera

Contacte: Bernat Costas, costascb@tordera.cat

Adaptar la formació que s'ofereixi des del municipi amb les competències necessàries per cobrir les vacants de les empreses locals. En un projecte de 4 mesos es van inserir 55 de les 101 persones aturades que hi van participar, amb contractes de més d'un any.

Espai cívic

2

L'espai cívic és l'espai socialitzat on es genera el contacte, la identitat, l'acció i el conflicte, és un espai en continua redefinició. Aquest es desenvolupa en un espai físic dissenyat o planificat amb un objectiu concret, per això des d'Esquerra proposem mesures i accions perquè es produeixin i es millorin les condicions que fan d'aquest espais punts de trobada. És en aquest espai on les polítiques d'Esquerra han d'anar dirigides a fer d'aquest un pilar fonamental de la cohesió social del municipi.

Des d'Esquerra concebem la participació dels ciutadans i ciutadanes en aquest espai a través del civisme, perquè les nostres propostes provenen dels valors republicans —llibertat, justícia, comunitat. Volem aconseguir el compromís de les persones en la creació i la participació d'aquest espai. Hem de fer de l'espai cívic un lloc de trobada i de contacte, hem de transformar l'espai públic i l'espai privat en espai cívic.

Per poder generar sinergies positives en l'espai cívic, hem de fer polítiques transversals que permetin treballar àmbits com l'ambiental, l'urbanisme, la mobilitat, l'habitatge i la seguretat, polítiques pensades per a les persones i que ens ajudin a teixir una societat més justa.

Aquest espai ha d'ésser el referent dels nostres municipis on la trama urbana sigui l'eix vertebrador de les activitats socials i econòmiques, i on el model urbanístic sigui un marc integrador en tots els sentits.

Ens hem d'allunyar del model urbanístic extensiu que tant s'ha desenvolupat al nostre país, i que no és l'idoni per generar aquest espai cívic. Creiem en un model compacte i mediterrani, hem de potenciar la identitat i la pertinença, a través del reconeixement històric i del patrimoni de cada municipi.

Des d'Esquerra creiem en la configuració de l'espai cívic, com un resultat de l'acció de les persones, les quals li donaran una identitat i un simbolisme propi. Per això, els ajuntaments d'Esquerra proposen polítiques locals públiques pensades per a les persones i per a la seva quotidianitat, perquè a través d'elles aconseguim una societat més justa, lliure i igualitària.

Per tant, l'espai cívic és fonamental en el respecte als altres, en la convivència, en la llibertat de la ciutadania. Amb aquest objectiu acomplert, tindrem municipis més agradables, més amables, en definitiva, municipis més humans.

1. SOSTENIBILITAT

Esquerra, garantia per a un desenvolupament local sostenible

La sostenibilitat és un concepte global que integra els aspectes econòmics, socials i ambientals i que esdevé un autèntic full de ruta per a l'acció política. No podem destriar o separar, per

exemple, la igualtat d'oportunitats de les polítiques de transport públic, ni l'urbanisme de la contaminació, ni l'equilibri de rendes del dret a l'accés a un medi saludable, ni la gestió dels recursos naturals de l'activitat econòmica. La sostenibilitat no és, doncs, una opció ideològica o de vida, com sovint es pretén fer veure des d'alguns àmbits, sinó una premissa bàsica per a les polítiques modernes que, de debò, busquin la millora de la qualitat de vida, la justícia social i el benestar econòmic de la ciutadania sense malmetre les possibilitats futures.

Cada poble i cada ciutat s'ha de veure com un sistema en interacció amb el seu entorn, i aquest punt de vista ha de regir el nostre plantejament en dissenyar ciutats i pobles que contribueixin a un nou model de desenvolupament orientat a la millora constant de la qualitat de vida dels seus ciutadans i ciutadanes, sota paràmetres i criteris del segle XXI.

En aquest sentit, els municipis de Catalunya, com a primer esglaó en l'organització social i política i com a part constituent bàsica del propi país, han d'afrontar un seguit de reptes que no només tenen a veure amb reivindicacions conservadores o basades en un ideal romàntic de manteniment del patrimoni natural o de l'equilibri territorial, que també, sinó que són reptes que venen determinats per factors estructurals del nostre model socioeconòmic i que afecten de manera palesa el territori, la qualitat de vida i la disponibilitat dels recursos immediats, fins a posar en entredit la viabilitat del funcionament actual.

Ja no és qüestió de «comptabilitzar» desenvolupament i sostenibilitat, es tracta que, en ple segle XXI, ja no podem separar la idea de desenvolupament de la idea de sostenibilitat, ja són un sol concepte i cal actuar localment en conseqüència. Des dels ajuntaments, Esquerra assumeix el repte de fer de la sostenibilitat — en tots els seus sentits — el full de ruta per al desenvolupament integral de pobles, viles i ciutats del nostre país, amb total coherència i responsabilitat.

Desenvolupament local sostenible

Els ajuntaments d'Esquerra traçaran estratègies de desenvolupament local sostenible que aniran més enllà de la durada d'un mandat i més enllà de les qüestions purament econòmiques o ambientals. Aquestes estratègies han d'integrar tots els aspectes econòmics, socials, ambientals i territorials del municipi i marcar el full de ruta cap a l'assoliment d'un model de desenvolupament i de millora de la qualitat de vida perdurables. Per això proposem:

- Impulsar Plans Estratègics de Desenvolupament Local Sostenible, com a veritables plans d'actuació local derivats de les Agendes21.

Impuls per al sector primari

- Cal considerar estratègic per al país, des del punt de vista econòmic, ambiental i, sobretot, territorial el relleuament d'un sector primari potent, basat en una producció de qualitat i en una transformació excel·lent que aportin valor afegit als productes.
- Promoure àrees de protecció agrícola local, no com a reserves agràries, sinó com a veritables motors de producció de productes locals de qualitat.
- Fomentar l'agricultura integrada, adaptada a les característiques del territori i que minimitzi la seva dependència hídrica i dels productes fitosanitaris, i així permeti la revalorització dels productes autòctons i dels seus transformats.
- Fomentar estratègies de promoció i comercialització que converteixin el mercat interior en el principal mercat dels productes autòctons mitjançant el suport de les noves tecnologies i la concertació amb el sector turístic local.
- Promoure i relleuament fires i cicles gastronòmics, així com la participació del municipi en la promoció local i comarcal, etc.
- Promoure l'establiment de denominacions locals protegides i de segells de qualitat agroalimentària i ambiental a nivell local i supramunicipal.

- Declarar els municipis zona lliure de transgènics i treballar per a una normativa estricta pel que fa a l'etiquetatge i la informació al consumidor.
- Establir uns Plans Locals de Gestió Forestal sota els criteris de la sostenibilitat, la biodiversitat i l'eficiència, molt especialment en aquells municipis amb predomini de forests comunals.
- Impulsar la reintroducció de la masoveria en aquelles zones amb un major grau d'abandonament agrícola, sota criteris d'innovació en la gestió agroambiental i en la singularitat i excel·lència dels productes obtinguts.
- Promoure les experiències innovadores d'aplicació de la ramaderia tradicional, especialment en la gestió forestal i d'espais protegits.
- Protegir les activitats agràries i ramaderes i prioritzar-les per damunt de la pressió urbanística i els nous usos urbans.
- Fer un seguiment de les activitats intensives ramaderes que puguin tenir un impacte negatiu sobre els recursos hídrics locals.

El patrimoni natural i cultural, orgull i motor dels municipis

- Vetllar pel manteniment de la qualitat del patrimoni cultural i natural dels municipis com a element que configura la identitat local i potenciar-la com a generadora d'atractiu turístic i d'activitat econòmica.
- Mantenir i recuperar la xarxa de camins rurals tradicionals i els antics traçats de carrilets o similars i la seva infraestructura.
- Promoure els itineraris i centres d'interpretació de natura, històrics i d'interès etnològic.
- Promoure els acords de custòdia, per tal d'implicar tots els agents —fins i tot externs— en la gestió i millora del medi local.

Cap a una nova cultura del territori

El país ha patit un consum accelerat de sòl, que ha degradat i banalitzat àrees molt extenses del nostre país —especialment a la regió metropolitana i al voltant de les noves zones metropolitanes— que ha arribat a tots els racons del país. La crisi i els primers efectes de la planificació engegada ja amb l'elaboració dels plans territorials parcials, ajudaran a atenuar aquesta depredació del sòl, però encara estem lluny d'haver assolit els mínims necessaris per a una ordenació racional del territori. Cal dir que la dependència no resolta de les economies dels ajuntaments respecte del fet constructiu, no fa més que posar en franc risc la viabilitat de les hisendes locals i deixa el territori a expenses del nivell d'endeutament de les arques municipals. Per tot això, proposem:

Una planificació sostenible

- Impulsar una planificació harmònica entre els usos humans, la seva funcionalitat i el patrimoni natural que garanteixi un medi local —urbà o natural— de qualitat, i que esdevingui pol d'atracció d'activitats de qualitat.
- Apostar per un model de municipi compacte, vertebrat en la convivència d'usos, amb uns centres urbans forts i cohesionats i ben relacionats amb els barris.
- Potenciar les illes de vianants i, simultàniament, els plans de dotació d'aparcaments perquè afavoreixin el comerç urbà, tant al centre com a totes les àrees urbanes, amb una presència destacada de l'activitat comercial.
- Promoure una planificació local que posi en valor els recursos naturals, que inclogui el paisatge, els espais protegits, les capacitats productives del sector primari i de la indústria de transformació derivada de la producció agroalimentària.
- Fomentar els sistemes de connexió biològica entre els espais oberts, l'espai construït i les masses forestals, i elaborar plans de gestió i preservació a nivell local dels espais oberts amb interès ecològic o paisatgístic.
- Recuperar les façanes fluvials i/o marítimes amb criteris d'integració territorial i de recuperació i protecció dels seus ecosistemes.

- Ordenar les hortes marginals per a dignificar-les i que esdevinguin un element enriquidor del paisatge periurbà.
- Integrar la gestió forestal en la planificació territorial i urbanística, en especial en aquells municipis amb un gran poblament dispers on s'intercalen urbanitzacions rodejades per grans masses forestals, i crear zones de diferents usos del sòl a fi d'evitar la propagació d'incendis forestals.
- Treballar per trobar la plena integració entre la protecció del territori i l'activitat del sector primari, per tal que interactuin i es reforcin mútuament i no a l'inrevés, com sovint passa.
- Establir estratègies de desenvolupament local en tots els sectors a partir de la presència de figures de protecció de cada territori. La ciutadania ha d'acabar considerant la protecció del territori com una oportunitat única de desenvolupament.
- Fomentar l'extensió territorial dels acords de custòdia del territori, tant en àmbits protegits com en no protegits, tant en àmbits agrícoles i forestals com en àmbits fluvials i marins.

La gestió dels recursos en l'àmbit municipal

L'aigua: un bé preuat i escàs

Catalunya, com a país mediterrani, té un recurs limitat, que és l'aigua. Aquesta evidència ja l'hem pogut corroborar amb períodes de sequera severa, que han posat en tensió el sistema d'abastament d'aigua. Més que revertir aquesta situació amb falses i costoses solucions, cal trobar la forma d'adaptar-s'hi de la manera més competitiva i menys costosa possible.

- Elaborar un pla municipal d'usos de l'aigua, amb especial èmfasi en la reutilització d'aigües depurades o de menor qualitat per a aquells usos que ho permeten —reg, neteja de vials, etc.
- Fomentar la instal·lació i l'ús d'aparells reductors del consum d'aigua entre els veïns i veïnes —filtres d'aireig d'aigües, cisternes de doble descàrrega...
- Elaborar una ordenança municipal per l'estalvi d'aigua, amb especial èmfasi en el foment d'actituds.
- Controlar la qualitat de l'aigua, tant de l'aigua potable de les fonts naturals com la de les piscines públiques.
- Elaborar un pla de mesures preventives per al manteniment de la qualitat dels recursos hídrics locals.
- Fomentar la separació de xarxes d'aigües grises i negres en els nous habitatges, així com la doble xarxa de pluvials en les noves promocions urbanístiques.

Els municipis catalans, cap al Residu Zero

L'augment del consum s'ha traduït històricament en un increment continu en la generació de residus, especialment pel que fa als envasos i embalatges, que posa en crisi el sistema de gestió. L'estratègia de Residu Zero persegueix, per un costat, produir cada cop menys residus i, per l'altre, aconseguir que la totalitat dels residus tinguin una continuïtat en el cicle d'aprofitament. En aquest context, els municipis —i, per delegació, els consells comarcals— són una peça clau per aconseguir avançar cap a aquests objectius.

- Promoure el consum racional per tal de contribuir a un canvi de cultura respecte els hàbits i les polítiques de reciclatge.
- Establir un Pla ciutadà per al Residu Zero que impliqui la ciutadania, les empreses i el comerç local per tal d'avançar cap a aquests objectius.
- Estendre els sistemes exitosos de recollida selectiva que Esquerra ja ha aplicat a diversos municipis capdavaners de Catalunya.
- Impulsar la reutilització i el reciclatge dels envasos i fomentar la recuperació dels hàbits tradicionals no malbaratadors de recursos —cabàs, bossa del pa, etc.
- Establir mecanismes de coordinació amb els comerços per tal de col·laborar en l'establiment de sistemes de dipòsit, devolució i retorn d'envasos. Facilitar la tasca al comerç amb assessorament i suport tècnic directe.

- Renunciar a augmentar el pes de la valorització energètica dels residus, prioritzant el seu aprofitament material i disminuint paulatinament l'aportació a abocadors.

Cap a una Catalunya eficient i 100% renovable

Una de les qüestions estratègiques més importants en aquest moment és el consum energètic del país, desbocat tant en termes relatius com absoluts. L'elevat consum per capita, la dependència de l'exterior —fins un 90%— i la insostenibilitat de les fonts —fòssils i nuclears— de què s'alimenta el nostre sistema energètic fan, sens dubte, que aquesta hagi de ser una prioritat en els propers anys. La tasca, en aquest sentit, comença, també als municipis.

- Elaborar un Pla estratègic de millora energètica dels municipis.
- Elaborar, dins de l'anterior, un Pla local d'estalvi i eficiència energètica.
- Elaborar un mapa local de potencial energètic renovable, per tal de conèixer les potencialitats de cada municipi, prioritzant l'aprofitament solar, eòlic de la biomassa i, allà on sigui possible, de la geotèrmia.
- Elaborar un pla de millora de l'enllumenat públic per a la reducció de consum energètic i completar l'adaptació a la llei de contaminació lumínica.
- Promoure localment la iniciativa privada per a la producció d'energia distribuïda a escala micro, mini i comercial i l'aplicació de criteris i tecnologies de la gestió intel·ligent de xarxes.
- Fomentar la construcció d'edificis municipals amb criteris ambientals —bioclimàtics i de funcionalitat. Promoure modificacions en les seves instal·lacions per tal d'anar incorporant criteris de sostenibilitat.
- Establir bonificacions de l'impost de circulació als vehicles que consumeixin exclusivament o prioritàriament energies renovables.
- Fomentar, mitjançant subvencions directes i/o bonificacions de l'impost d'obres, la incorporació d'energia solar tèrmica i altres mesures d'estalvi energètica als edificis existents.
- Promoure, allà on sigui adient, els miniparcs eòlics en terrenys o instal·lacions públiques, promovent especialment la participació ciutadana en la inversió local.
- Promoure les cobertes fotovoltaïques sobre equipaments públics o sostre de promoció pública —habitatges o polígons—, mitjançant la fórmula de «lloguer de sostres», extensiu a sostres privats.
- Fer, on s'escaigui, estudis locals de viabilitat per a petites centrals de biomassa —per a producció de calor o mixta elèctrica/calor.

Contaminació i escalfament global: per un medi de qualitat

En l'àmbit de l'escalfament global, els municipis catalans també han de coresponsabilitzar-se dels efectes que poden tenir les seves emissions. En aquest sentit, l'augment de la mobilitat tant de persones com, especialment, de mercaderies ha estat un fet exponencial en els darrers anys, que a més de representar un increment d'emissions en el sector més crític, presenta problemes de mobilitat, congestió, accidentabilitat i, fins i tot, sobre la salut de les persones, com ja passa a l'àrea metropolitana de Barcelona. Per això, la lluita per un medi de qualitat ha de ser una constant en les polítiques locals d'Esquerra.

Contaminació/Qualitat del medi

- Promoure les implantacions industrials i productives baixes en emissions de carboni.
- Estendre els controls sobre la contaminació acústica i completar el desplegament de la llei allà on encara hi hagi mancances, dotant de mitjans tècnics i humans.
- Promoure campanyes locals per l'eliminació de les bosses de plàstic, prioritàriament en equipaments municipals, com els mercats municipals.
- Generalitzar l'ús d'asfalt sonorreductor en la nova pavimentació de carrers i la instal·lació de pantalles acústiques —naturals o artificials— en punts problemàtics de la ciutat.

Protecció dels animals

- Seguir treballant, en la línia mantinguda sempre per Esquerra, per la dignificació i el respecte de la vida dels animals amb qui compartim tant els espais urbans com els rurals o naturals.
- Elaborar programes transversals i interdepartamentals dins dels ajuntaments per socialitzar la necessitat de l'adopció, el no abandonament i la tinença responsable dels animals de companyia.
- Treballar de forma mancomunada entre entitats locals i supramunicipals per a la millora constant de les condicions de vida a les instal·lacions que acullen animals.
- Promoure programes educatius proteccionistes i de tinença responsable adreçats als escolars.

Educació en la sostenibilitat

- Elaborar campanyes educatives i formatives sobre les repercussions ambientals de la nostra quotidianitat, orientant-les a l'impacte sobre la presa de decisions personal de la ciutadania.
- Fomentar el coneixement en l'ús dels recursos, del patrimoni cultural històric i etnològic, del coneixement del patrimoni natural, del coneixement del cicle dels residus, de l'impacte de les emissions, etc...
- Promoure, com a mínim, un gran esdeveniment anual dirigit al coneixement i a la conscienciació ambiental de la ciutadania.
- Promour la creació d'horts urbans.
- Acostar la ciutadania al coneixement d'activitats que tenen lloc en el medi natural però que sovint són poc conegudes: la pesca marítima comercial, el pastoreig, els agents rurals, etc.

2. URBANISME

L'urbanisme és la planificació i la definició del model urbanístic de ciutat o poble, que cal que faci l'Ajuntament conjuntament amb la participació dels propietaris i propietàries i la resta d'operadors públics o privats.

Des d'Esquerra volem donar resposta a les noves necessitats econòmiques i socials, adaptant les polítiques urbanístiques locals a la nova realitat del país, en la mesura de la competència municipal.

Apostem clarament a favor d'un model de municipi sostenible i respectuós amb el medi natural sobre la base de la utilització racional del territori per compatibilitzar el creixement i el dinamisme econòmic que comporta amb la cohesió social, el respecte al medi ambient i la qualitat de vida de generacions presents i futures.

Proposem un model de municipi ordenat i equilibrat, amb una utilització racional i del territori d'acord amb el model territorial de desenvolupament urbanístic sostenible. Un municipi equilibrat entre el règim de sòl urbà i no urbanitzable. Un municipi ordenat, ben compensat i estructurat.

Potenciem un model de municipi compacte, mediterrani, que moderi el consum del sòl. Treballem per la utilització eficient de les àrees urbanes, la renovació i la reutilització dels teixits urbans per compactar la demanda d'espai per habitatge i per activitats econòmiques.

Promovem un model urbanístic de municipi al servei de les persones i de la cohesió social, on el municipi sigui un espai de trobada, relació i integració a una identitat comuna; en definitiva la construcció quotidiana de l'espai cívic.

Dissenyem municipis amb veritables espais públics. Hem de liderar la construcció d'un espai cívic amb l'objectiu de teixir un espai de convivència real, fet i viscut pels ciutadans i ciutadanes. No podem seguir fent espais públics neutres i asèptics, projectats sense cap valor cívic. El disseny, la gestió i el manteniment de l'espai públic pels ajuntaments d'Esquerra ha de recollir les necessitats de la ciutadania i situar-les com l'eix central de la política urbanística del municipi.

Municipi sostenible i respectuós amb el medi natural

- Mantenir i recuperar la xarxa de camins rurals tradicionals i recuperar els antics traçats de carrilets i la seva infraestructura.
- Impulsar, en aquells municipis en què encara no s'hagi iniciat, el procés de redacció de l'Agenda 21, com un autèntic pla estratègic a curt, mitjà i llarg termini que incorpora una diagnosi de la realitat municipal. Els resultats poden determinar les actuacions que poden guiar, en gran mesura, la redacció del Pla general urbanístic del municipi.
- Establir rutes per a vianants que connectin els espais verds i de lleure a l'aire lliure de les diferents zones del nucli urbà entre ells i amb els espais naturals més adequats de l'entorn del nucli.
- Fomentar els sistemes de connexió biològica entre els espais oberts, l'espai construït i les masses forestals.
- Elaborar ordenances municipals de protecció del medi natural i urbà i de defensa del paisatge.
- Avaluar els riscos i les conseqüències dels fenòmens naturals propis del nostre clima mediterrani —aiguats, incendis forestals, nevades, ventades, etc.— i actualitzar els plans de protecció civil de tipus especial i territorial a fi d'adaptar-los als canvis de circumstàncies de cada municipi. En cas que encara no se n'hagi impulsat cap, elaborar-lo ha d'esdevenir una prioritat.
- Integrar la gestió forestal en la planificació territorial i urbanística, en especial en aquells municipis amb un gran poblament dispers on s'intercalen urbanitzacions rodejades per grans masses forestals, i crear zones de diferents usos del sòl a fi d'evitar la propagació d'incendis forestals.
- Elaborar plans de gestió i preservació a nivell local dels espais oberts amb interès ecològic o paisatgístic, o que compleixen una funció compensadora de les activitats urbanes. Aquests espais no han de ser considerats només com a espais residuals per a futurs creixements.
- Vetllar per la gestió adequada dels recursos naturals, patrimonials i culturals de la població per tal de garantir el seu manteniment a mitjà i llarg termini.
- Regular les activitats intensives ramaderes que tinguin un impacte en el territori i en el medi ambient.
- Recuperar les façanes fluvials i/o marítimes amb criteris d'integració territorial i de recuperació i protecció dels seus ecosistemes.
- Ordenar l'horta marginal.
- Impulsar la protecció d'espais lliures amb diferents tipus de valor —biològic, paisatgístic, fluvial...— com a garantia d'una protecció del sòl i de l'espai no urbanitzable del nostre país.

Municipi ordenat i equilibrat

- Elaborar un catàleg de patrimoni local per tal de preservar els béns culturals d'interès locals en totes les seves vessants —històric, natural, arqueològic...—, fent una especial atenció al patrimoni arquitectònic, però també al documental, etnogràfic i històric.
- Vetllar per l'embelliment del paisatge urbà —neteja de carrers, rehabilitació de façanes, redacció de la carta de colors i de materials, enjardinaments...
- Afavorir la compactació i la integració de les activitats del municipi, i promoure polítiques d'ordenació del territori que facin impossible la creació d'un continu urbà amb els municipis veïns.
- Relligar els barris en l'espai urbà per articular l'estructura viària i de serveis.
- Fugir del sistema de creació d'urbanitzacions que provoquen un creixement desordenat i dispers i tenen un cost de manteniment molt alt per al conjunt de la població, optant en la mesura del possible per la seva reducció —a través de la compactació— o fins i tot per l'extinció.
- Redacció de programes d'adequació per afavorir la regulació de les urbanitzacions ja existents, dotar-les dels serveis públics bàsics i impulsar polítiques que garanteixin la convivència d'usos per fer front als costos del creixement difús.
- Redacció de mapes de soroll orientats a actuacions que tenen per objecte prevenir o reduir la contaminació acústica a què està exposada la població i la preservació i/o millora de la qualitat acústica del territori.
- Establir, a través d'ordenances municipals, sectors i horaris de baix nivell de soroll en les zones residencials del municipi.
- Afavorir, en el planejament urbanístic, el desenvolupament del petit i mitjà comerç urbà i l'equilibri entre els diferents formats d'oferta.

- Potenciar les illes de vianants i, simultàniament, els plans de dotació d'aparcaments perquè afavoreixin el comerç urbà tant al centre com a totes les àrees urbanes amb una presència destacada de l'activitat comercial.
- Impulsar polítiques contundents amb la protecció de la legalitat urbanística.

Municipi compacte

- Promoure un urbanisme tendent a crear un municipi compacte i continu, dens, policèntric, multifuncional i participatiu: la ciutat complexa.
- Fer les reserves de sòl a les zones de nova urbanització i engegar estratègies per alliberar sòl allà on sigui necessari per tal de dotar els barris de tots els equipaments escolars, esportius, etc. que necessita la ciutat compacta.
- Fer propostes urbanístiques encaminades a la renovació urbana. Transformació d'usos i rehabilitació d'habitatges per tal de disminuir els creixements innecessaris.
- Resituar sectors de creixement dispersos previstos en anteriors planejaments, com a creixements del municipi per tal d'afavorir la compactació del territori, la protecció del sòl i la gestió sostenible de l'urbanisme.
- Disposar d'espai suficient d'aparcament i parada per a persones discapacitades, per al transport escolar i de passatgers, per als taxis i per al veïnat amb infants, malalts i gent gran.

Municipi al servei de les persones

- Aprofitar els espais naturals per a les persones, creant zones per a l'esbarjo, el passeig i l'esport on es pugui anar amb bicicleta o simplement caminar amb una relativa tranquil·litat.
- Racionalitzar l'espai urbà per facilitar la mobilitat de les persones discapacitades o amb mobilitat reduïda, especialment disposar d'aparcaments reservats a aquest efecte.
- Crear circuits urbans per a la pràctica de l'esport.
- Fomentar, on sigui possible, la creació de centres educatius integrats —infantil, primària i secundària.
- Constituir el Consell Assessor Urbanístic, previst com a voluntari a la Llei d'urbanisme, per garantir i fomentar els drets de participació dels ciutadans i ciutadanes en la definició del municipi.
- Actuar en resituar aquells usos conflictius amb l'ús residencial per tal de millorar la qualitat de vida de la ciutadania.
- Dissenyar i construir una xarxa d'equipaments públics per tal que la ciutadania tingui garantida les seves necessitats.

Municipis amb veritables espais públics

- Potenciar els espais oberts que compleixin una funció compensadora de les activitats urbanes i formen part essencial del patrimoni paisatgístic del municipi.
- Pensar i dissenyar l'espai públic des de la perspectiva de gènere, de manera que es puguin aconseguir espais integradors on es barregi la gent i on la seguretat sigui un factor a considerar, perquè tothom s'hi senti còmode. Plantejar la il·luminació de l'espai públic com un factor de seguretat.
- Afavorir i assegurar la creació i el bon manteniment dels espais verds.
- Afavorir que les amplades de les voreres siguin proporcionals a l'amplada dels carrers, procurant que no siguin inferiors a 1,5 metres a cada costat, i en cas de carrers de poca amplada, tendir a convertir-los en zones de preferència per a vianants.
- Establir eixos cívics als centres de les poblacions, barris o nuclis, pensats de manera que els espais de vianants guanyin presència, i minimitzar l'espai de circulació rodada al mínim necessari.
- Potenciar la pràctica esportiva en els espais verds, de manera que se'n fomenti el respecte i la recuperació en favor de la ciutadania.
- Redactar el Pla d'accessibilitat municipal i adaptar, en la mesura de les possibilitats, l'espai públic de les nostres poblacions a aquest Pla.

3. HABITATGE

El dret a l'habitatge digne compromet els ajuntaments d'Esquerra amb les polítiques per fer-lo efectiu

Des d'Esquerra defensem que l'habitatge és una peça fonamental en la configuració de l'espai cívic. Per això cal dedicar especial atenció a l'habitatge protegit i concebre'l com un estoc social al servei de diverses generacions, i defensar que la producció d'habitatge protegit no pot suportar un etern tornar a començar cada 10 anys. Cal liderar-ho des dels ajuntaments a través d'iniciatives per aconseguir la preservació del sòl i dels parcs d'habitatge de propietat municipal mitjançant règims de tinença que no suposin la pèrdua de la propietat del sòl, com per exemple el dret de superfície, la concessió administrativa o la cessió d'ús en règim cooperatiu. És estratègic, ateses les dificultats locals, d'invertir en la compra de sòl i de col·laborar amb la creació d'un mercat secundari d'habitatge protegit, sense que s'incorpori al mercat de renda lliure.

Des d'Esquerra hem de capitalitzar un fort sector social compost pel sector públic local i nacional, les cooperatives d'habitatge i les fundacions, i reforçar els patrimonis públics de sòl i habitatge, garantir-ne la propietat pública i deixar de vendre els aprofitaments urbanístics per finançar despesa municipal, assajant noves formes de propietat: com el dret de superfície, el dret d'ús com a model de gestió. S'ha d'afavorir un nou sector empresarial fins ara testimonial que aposti per la promoció i la gestió de parcs de lloguer i/o dret de superfície, i mecanismes financers que facilitin la canalització d'estalvi particular cap a una activitat immobiliària no especulativa i sostenible.

Promoció d'habitatge de lloguer, lloguer amb opció de compra, cessió d'ús o en dret de superfície

Actualment el parc d'habitatges desocupats és molt important a pràcticament totes les poblacions, i la perspectiva de trobar-los una sortida a través de la venda és reduïda. Per això, bona part d'aquests pisos han aflorat per incorporar-se a l'oferta de lloguer.

- Donar preferència, en les promocions públiques d'habitatge de lloguer, als joves, la gent gran, les famílies monoparentals i els segments de població amb dificultats, per tal de garantir el dret a l'habitatge de tota la ciutadania.
- Mantenir la titularitat de sòl municipal destinat a la promoció d'habitatge protegit i fer habitatge de lloguer, ja sigui amb promoció pública directa, o a través dels drets de superfície durant un període llarg.
- Procurar que promocions privades sense vendre passin a règim de lloguer —amb o sense opció de compra— i, preferentment, a lloguer protegit.
- Crear una borsa d'habitatge jove.
- Estudiar si en base a la situació del municipi, cal proposar a la Generalitat de canviar els preus actuals de l'habitatge protegit, o canviar de zona per poder treballar amb preus per sota dels de mercat.

Facilitar l'accés a l'habitatge

- Procurar el manteniment dels ajuts al lloguer de la Generalitat a persones i famílies que tenen dificultats, i el manteniment dels ajuts de l'Estat a l'emancipació de joves, i gestionar-ne les sol·licituds on existeixi oficina d'habitatge.
- Informar des dels serveis socials a les famílies que tinguin més necessitat d'aquests ajuts.

La rehabilitació i el manteniment dels edificis

- Fomentar la rehabilitació per ajudar a reduir l'estoc d'habitatge antic buit, que sovint ho està per falta de manteniment.
- Fomentar la incorporació al mercat dels habitatges buits mitjançant incentius a la rehabilitació estructural i/o funcional.

- Fomentar la rehabilitació establint antiguitats dels edificis més estrictes que les del Decret 187/2010 a efectes de l'obligatorietat de les ITE via ordenances municipals, amb una fiscalitat local adequada via bonificacions o subvencions.
- El Pla local d'habitatge pot proposar, mitjançant conveni amb la Generalitat, la rehabilitació dels habitatges dels centres històrics amb la declaració d'àrea de rehabilitació o de conjunt d'especial interès quan raons d'envelliment del parc, de seguretat, o de la situació social de les persones ho faci aconsellable.
- En els municipis grans o que s'ho puguin permetre, disposar d'oficines d'habitatge que incorporin com a tasca important impulsar la rehabilitació del parc d'habitatges, ser proactius per aconseguir la implicació del veïnatge, tramitar els ajuts d'altres administracions a la rehabilitació i, si la situació econòmica municipal ho permet, facilitar un avançament al cobrament de les subvencions.
- Aplicar el control periòdic de les edificacions per detectar riscos pel mal estat dels edificis, i prendre mesures per corregir els problemes detectats.
- Donar a conèixer i promoure els ajuts per a la instal·lació d'ascensors en edificis que no en tenen, i millorar-ne l'accessibilitat.
- Des de les oficines de rehabilitació, fer mediació per afavorir l'acord del veïnat, tant per la rehabilitació com per la instal·lació d'ascensors.
- Disposar d'una ordenança per la millora del paisatge urbà que reguli aires condicionats, antenes, baixants i escomeses.
- El foment de la rehabilitació suposa gestionar la detecció d'habitatge vacant per posar-lo en valor, la qual cosa es pot fer mitjançant l'encàrrec d'un cens d'habitatges desocupats.

Control de les condicions d'habitabilitat

- Establir mesures per detectar i evitar la concentració massiva de persones en immobles, a través del padró municipal, i si cal amb comprovacions als pisos. Així evitem un fet negatiu a nivell social i també la degradació personal i humana de les persones ocupants.
- Actuar evitant l'ocupació com a habitatge de locals o espais que no reuneixen les condicions d'habitabilitat.

Prevenició de conflictes socials

- Dedicar esforços a fer mediació entre el veïnat de les escales amb conflictes per pagaments de la comunitat.
- Pressionar des dels municipis per modificar la norma estatal que permet el desnonament per hipoteques impagades mentre la família ha de seguir pagant per un pis del que no podrà ocupar.
- Destinar allotjaments per a col·lectius protegits. Des dels municipis s'han de dedicar part de les promocions d'ús residencial col·lectiu, o d'ús comunitari temporal a donar allotjament a col·lectius amb necessitats especials de caràcter transitori, com ho pot ser la comunitat universitària, o les persones amb necessitats de tutela, com per exemple els col·lectius més vulnerables.
- Ajuts al pagament de l'habitatge, ja sigui amb quotes de hipotecàries o de lloguer de caràcter permanent o de caràcter urgent.
- Mitjançar en el lloguer social a través de les borses de mediació per al lloguer social i les borses d'habitatge jove que s'integren a la xarxa de mediació, la qual cosa farà incrementar el parc d'habitatges que es destina a lloguer social, amb finançament de la Generalitat per contracte signat.
- Posar en marxa el programa de cessió d'habitatges als ajuntaments per a lloguer social amb lloguer garantit, prèvia rehabilitació de l'habitatge si s'escau —aval·lloguer.
- Posar en marxa el programa d'habitatges d'inserció i d'acollida per a aquelles finalitats, d'entre les previstes, que proposi l'Ajuntament i que conveni amb la Generalitat —víctimes d'assetjament immobiliari, immigrants en situació vulnerable, víctimes de violència masclista, etc.
- Posar en marxa el programa per a la rendibilització del parc de lloguer, bàsicament el privat, adreçat a fer viables els contractes de lloguer anteriors al 1985, compensant el diferencial de rendes, amb el compromís de llogar per un termini mínim de 10 anys.

Alguns programes complementaris en exercici de les competències locals

- Compra d'habitatges existents a persones que no puguin fer front als crèdits hipotecaris a canvi d'un lloguer vitalici o d'un lloguer protegit —és una alternativa a la copropietat que només es preveu per part de la Generalitat.
- Subvencions complementàries a les del Pla català d'habitatge per fer front a impagaments de lloguer o de quotes hipotecàries.
- Subvencions per pas d'una hipoteca de tipus variable a tipus fix o per assegurança de cobertura de fluctuació del tipus d'interès.
- Compres de sòl de promotors amb dificultats per, posteriorment, incrementar la reserva mínima per habitatge protegit al 50%, amb l'obtenció d'ajuts per compra i urbanització d'acord amb el Pla estatal.
- Adquisició de parc vacant de promotors com habitatge existent a preu concertat per promocions completes i destinar-los al lloguer mitjançant l'empresa municipal. També fóra possible pactar amb el propietari que subscrigués contractes de lloguer amb opció de compra per promoció sencera amb l'Ajuntament, facultant al consistori per subarrendaments a tercers. Al cap de 7 anys, l'Ajuntament pot adquirir l'habitatge descomptant el 40% d'allò que ja ha pagat.
- Creació d'una oficina local —o supralocal mancomunada si l'àmbit poblacional es inferior a 10.000 habitants— d'habitatge.

Creació d'una empresa pública

La creació d'una empresa pública permet dotar-se d'un instrument de gestió descentralitzada, la qual cosa significa posar en marxa de manera integrada aquelles polítiques d'habitatge pròpies dels municipis mitjans de Catalunya. L'empresa pública ha de tenir funcions de promoció del sòl i l'habitatge, i la possibilitat d'adscriure-hi l'Oficina local, tot això sense perjudici d'aquells programes propis de l'Ajuntament. La utilització de l'empresa pública com a ens descentralitzat i amb la qualificació jurídica d'entitat urbanística especial, permet l'exercici de competències urbanístiques de gestió de sòl com a proveïdor de serveis urbanístics municipals, creant un marc de relació entre l'Ajuntament i l'empresa.

- Signar un contracte de prestació de serveis entre l'Ajuntament i l'empresa per la gestió dels serveis d'habitatge de competència municipal o acordats amb altres administracions adscrits a l'Oficina local d'habitatge.
- Crear el Patrimoni municipal del sòl i l'habitatge com a registre de béns patrimonials específic adscrit i gestionat per l'empresa.
- Atorgament a l'empresa de la condició d'administració per tal que pugui desenvolupar competències administratives d'aprovació d'instruments de gestió urbanística i d'altres i, per tant, pugui desenvolupar per compte de l'Ajuntament els planejaments allà on l'empresa tingui interessos patrimonials o sigui d'interès municipal.
- Elaborar un catàleg de serveis intern adreçat a tots els serveis municipals, i un d'extern, adreçat a la ciutadania.
- Concretar, mitjançant encàrrecs de gestió, aquelles actuacions que es vulgui que l'empresa local actuï com a proveïdora de serveis municipals, amb la corresponent contraprestació econòmica.
- Establir una fiscalitat local favorable a l'habitatge protegit mitjançant l'aplicació de bonificacions a les ordenances fiscals sobre l'IBI, l'ICIO i l'IIVTNU.
- Establir un programa de subvencions complementari als ajuts continguts als Plans d'habitatge o a les bonificacions fiscals permeses per la LRHL, en els propis impostos bonificables o en altres tributs que afecten l'habitatge protegit, com les taxes de llicència o l'IAE.
- Valorar l'establiment de preus públics pel finançament dels dèficits d'exploració dels serveis d'habitatge prestats a través de l'Oficina local d'habitatge.

El Pla local d'habitatge

El Pla local d'habitatge és l'instrument alternatiu a un Programa d'actuació urbanística municipal per concertar polítiques d'habitatge amb la Generalitat. La creació d'un observatori del mercat de l'habitatge, ac-

tualitzat semestralment, que permeti conèixer l'evolució del mercat de sòl i de l'habitatge, de renda lliure i de lloguer, amb informació de preus, transaccions, superfícies, esforç familiar, etc., és rellevant per la presa de decisions polítiques i per la pròpia programació de les promocions.

4. MOBILITAT

Una mobilitat equilibrada

Entenem la funció de la mobilitat dins l'espai cívic com un dels elements clau a l'hora d'aconseguir una distribució de la ciutadania més justa, que permeti equilibrar les oportunitats i les llibertats de tots els ciutadans i ciutadanes dels nostres municipis.

En aquest sentit, des d'Esquerra optem per unes polítiques locals basades en el reequilibri de la mobilitat com a resposta del continu augment de la mobilitat de les persones i de les mercaderies, fet que ha accentuat els conflictes generats pel trànsit, com ara la congestió, la contaminació acústica i ambiental o l'accidentabilitat. Cal tenir present que el transport públic és la clau a l'hora d'aconseguir una mobilitat equilibrada, i en aquest sentit serà la prioritat en les polítiques locals d'Esquerra. Per això, des dels ajuntaments també posarem l'accent en la gestió i en l'educació de la mobilitat.

La mobilitat a peu i l'espai urbà per als vianants

- Establir carrers per a ús preferent o exclusiu per a vianants, eixamplar les voreres i crear illes per a vianants.
- Instal·lar plataformes i passos de vianants elevats.
- Millorar l'accessibilitat i suprimir les barreres arquitectòniques.
- Optimitzar els temps dels semàfors per a vianants.
- Instaurar camins escolars com a vies de circulació preferent, escollides entre els recorreguts més utilitzats pels infants per anar al seu centre d'ensenyament.
- Prioritzar la protecció davant l'aparcament irregular als passos de vianants, a les parades d'autobús i l'aparcament en doble fila a les vies principals.
- Promoure la creació de zones de prioritat invertida, on la preferència serà per a vianants i ciclistes.
- Integrar paisatgísticament les vies de vianants per a dignificar-les i fer-les més atractives.

L'ús més racional i eficient del cotxe

- Promoure els sistemes per compartir el vehicle privat, tipus cotxe multiusuari o carsharing —un grup de ciutadans comparteix una flota de vehicles— o altres.
- Promocionar els pàrquings compartits.
- Crear aparcaments d'intercanvi a les entrades de les ciutats connectats amb el transport públic amb el centre.
- Potenciar els aparcaments dissuasius perimetrals als espais més centrals.
- Afavorir la rotació de l'aparcament amb limitació horària.
- Crear zones taronja d'aparcament per afavorir l'aparcament dels veïnat en zones d'atracció turística

La circulació dels vehicles a motor

- Limitar la velocitat màxima i crear zones de prioritat invertida.
- Tractar adequadament les travessies i les vies.
- Executar rotondes i minirotondes.
- Crear zones amb restricció del trànsit.
- Regular la mobilitat dels vehicles de transport de mercaderies.
- Aplicar sistemes de gestió del trànsit i crear centres de control.

- Establir zones d'aparcament a vorera canviada en diferents trams de carrer per afavorir la reducció de la velocitat.
- Establir sistemes de circulació en forma de font i unidireccionals per millorar la circulació i la seguretat dels carrers.
- Instal·lar limitadors físics de velocitat.

La mobilitat en transport públic col·lectiu

- Ampliar i millorar el servei de transport públic municipal i intermunicipal. Crear, on sigui possible, carrils especials per a la circulació del transport públic.
- Millorar els serveis de transport públic amb recorreguts més ràpids entre els punts d'atracció principals del municipi.
- Reforçar els serveis extraordinaris de transport públic, especialment en horari nocturn, pensant sobretot en les necessitats de la gent jove.
- Ampliar la xarxa de carril bus.
- Adaptar el servei a persones amb mobilitat reduïda.
- Fomentar la intermodalitat —més d'un mitjà de transport per arribar a la destinació.
- Connectar amb transport públic el centre amb els polígons industrials i els centres comercials o de lleure.
- Fer un estudi del sistema més eficaç i econòmic de mobilitat amb transport públic.
- Dignificar les parades de transport col·lectiu públic urbà quant a seguretat, comoditat i informació.
- Posar en marxa la integració tarifària del transport urbà en els sistemes supramunicipals.
- Introducció de l'Ajuntament en associacions supramunicipals, com ara l'Associació de Municipis amb Transport Urbà (AMTU) de la segona corona metropolitana de Barcelona.
- Instaurar avantatges tarifàries per a la gent gran o el jovent.
- Instal·lar aparcaments dissuasius a les estacions de ferrocarril i autobusos coordinats amb els serveis ferroviaris.

La mobilitat en bicicleta

- Promoure l'ús de la bicicleta en la trama urbana i en desplaçaments interurbans curts i/o planers, amb la creació, consolidació o extensió d'una xarxa de carrils bici coherent i segura que tingui en compte la suficiència i la continuïtat dels itineraris.
- Instal·lar aparcaments —repartits estratègicament— i millorar la senyalització per a bicicletes.
- Crear vies verdes o carrils-bici intermunicipals.
- Incorporar bicicletes a la flota de vehicles municipals i dels serveis de l'administració.
- Fomentar i regular l'ús de la bicicleta amb mesures que atorguin preferència al vianant.

La millora de la qualitat ambiental urbana

- Controlar les emissions contaminants relacionades amb el trànsit.
- Controlar la contaminació acústica produïda pel trànsit i elaboració de mapes de soroll.
- Asfaltar amb paviment sonoreductor i aplicar mesures antisoroll.
- Utilitzar vehicles impulsats amb fonts d'energia renovables o tecnologies alternatives.
- Establir bonificacions fiscals a vehicles impulsats amb energies renovables.
- Limitar la circulació motoritzada en el medi natural en una xarxa bàsica, en concertació amb els col·lectius interessats.

L'ordenació i la gestió de la mobilitat urbana

- Estudiar els serveis viaris i la reordenació de la xarxa bàsica local.
- Elaborar Plans de mobilitat locals.
- Incorporar la mobilitat i l'accessibilitat a les ordenances municipals.

- Elaborar pactes per la mobilitat.
- Definir i estudiar els 'indicadors de mobilitat local i supramunicipal.
- Difondre activitats o promocionar dies dies o setmanes temàtics relacionats amb la mobilitat.
- Estudiar l'optimització dels serveis de transport urbà.

Educació per una mobilitat més sostenible

- Impulsar tallers o seminaris per la mobilitat als centres educatius del municipi.
- Realitzar campanyes sobre seguretat viària.
- Realitzar estudis sobre els costos de la mobilitat local i intermunicipal.
- Elaborar enquestes sobre els hàbits de mobilitat.

5. SEGURETAT

La seguretat és un element fonamental per concebre l'espai cívic equilibrat. El civisme i la convivència son quelcom inherent a l'actual estat del benestar.

La constant evolució socioeconòmica de la societat i la seva extraordinària complexitat ha provocat que els reptes de la seguretat s'hagin multiplicat exponencialment. Són moltes les noves formes de risc que es van generant i, per contra, la ciutadania exigeix cada cop més el seu dret a la seguretat i, en especial, a la seguretat individual, la qual cosa condiciona les accions per promoure la seguretat i el civisme.

Així doncs, en aquest marc, les polítiques locals d'Esquerra estan enfocades a aconseguir la construcció d'un espai cívic el més lliure i igualitari possible per tal d'avançar cap a una societat cada vegada més justa.

Per tot això, el compliment de la llei i de les normes de convivència són la clau per a un municipi cívic. Cal fer compatible l'ús de l'espai públic amb el sentit de seguretat, i al mateix temps, també cal una millora en la neteja i la conservació dels espais.

Un actor molt important en això és el paper de la policia local o dels vigilants locals, si és el cas, com a referents de la seguretat local, ja que aquesta s'ha de fonamentar en el contacte directe amb la ciutadania, fet que ajudarà a la prevenció de certes situacions de risc. L'objectiu final ha d'ésser que la ciutadania senti segura dins l'espai cívic i participi lliurement de la seva construcció.

Per tant, les polítiques locals d'esquerra estan enfocades a dotar la ciutadania dels instruments necessaris per construir l'espai cívic entre tots i totes, tot recordant i tenint molt present quins son els drets i els deures dels nostres ciutadans i ciutadanes.

- Impulsar polítiques i accions per fomentar la cultura del respecte a les persones i a l'espai públic com a principals elements de promoció i defensa de la qualitat de vida de la ciutadania.
- Garantir el respecte als drets de les persones, així com el compliment de les obligacions que les normes democràtiques i cíviues situen en l'àmbit de la responsabilitat de la ciutadania.
- Crear una regidoria de drets civils, especialment en municipis de més de 50.000 habitants, com a potenciació de polítiques de garantia i defensa dels drets de les persones.
- Implicar-se activament en l'atenció personalitzada i en el desenvolupament dels serveis necessaris per a totes les dones i els seus fills i filles en situació de violència masclista. És urgent avançar i invertir per posar fi a l'actual situació d'indefensió d'aquestes persones. En aquest sentit, la tasca de la policia local, en tant que cos policial més proper a la ciutadania, és cabdal.
- Vetllar pel compliment de les normes i no aplicar-les arbitràriament. L'Ajuntament impulsarà mesures sancionadores per a combatre els actes incívics.

- Vetllar per la seguretat de les persones, entenent la seguretat en un concepte ampli: seguretat física, seguretat psicològica, seguretat com a consumidors —tant de serveis públics com privats— i seguretat mediambiental, entre d'altres.
- Facilitar als propietaris i propietàries d'animals domèstics el compliment de la normativa pel que fa a la tinença d'animals peril·losos, així com la implantació del xip d'identificació. S'aplicaran, igualment, les normatives i ordenances municipals per la tinença d'animals domèstics.
- Vetllar pel compliment de les normes que fan referència a la persecució d'aquelles persones que inciten o coaccionen els infants a pidolar o a realitzar petits furt. Per tant, de manera conjunta amb el cos de Mossos d'Esquadra, s'elaboraran o s'actualitzaran programes específics que tinguin per finalitat eliminar totalment aquesta explotació.
- Vetllar per garantir el compliment de les normes que obliguen les activitats d'oci nocturn a ser respectuoses amb la qualitat de vida de la ciutadania. L'Ajuntament, mitjançant formes de participació ciutadana, impulsarà mesures que facin compatibles les activitats d'oci nocturn amb el descans de les persones.
- Incrementar la col·laboració entre la policia local i els Mossos d'Esquadra, en el marc de les juntes locals de seguretat i avaluar conjuntament els programes de prevenció i coordinació en matèria de seguretat.
- Impulsar i reforçar les juntes locals i regionals de seguretat, i garantir la presència i la direcció funcional dels alcaldes i alcaldesses en aquests òrgans —Llei 4/03, de 7 d'abril, del Sistema de Seguretat Pública de Catalunya. Potenciar, també, les meses operatives que se'n deriven per tal de millorar la coordinació i eficàcia policial.
- Garantir la participació del món local en la planificació operativa i en l'assignació i aprofitament de recursos policials i d'emergències de caràcter supralocal.
- Potenciar un servei de seguretat tan propera a la ciutadania com sigui possible, a fi de facilitar un major coneixement de les problemàtiques del territori.
- Potenciar la policia local de proximitat. Cal que sigui un referent dels serveis municipals.
- Promoure la implicació i el treball conjunt de la policia local o vigilants locals amb la resta de serveis municipals.
- Incentivar el reconeixement al civisme i a la contribució de la seguretat col·lectiva de la ciutadania, i aplicar, per exemple, bonificacions en l'impost de circulació a aquelles persones que siguin exemple de bones pràctiques.
- El nivell de policia de proximitat haurà de garantir el comandament funcional de les juntes de seguretat local i el paper dels alcaldes i alcaldesses com a agents definidors de la política de seguretat, sens perjudici dels criteris que estableixi la Generalitat com a norma general per a la Policia de Catalunya.
- Augmentar la presència d'efectius de la policia local a les portes i als voltants de les escoles i instituts. També es realitzaran programes a les aules per sensibilitzar l'alumnat dels perills d'aquests fenòmens i per explicar quins són els mitjans de què es disposa per ajudar el conjunt de l'alumnat i el professorat. Alhora, també es realitzaran programes específics adreçats als pares i mares de l'alumnat per treballar conjuntament en benefici de la prevenció dels perills a què estan sotmesos infants i adolescents.
- Delimitar i protegir els parcs infantils perquè els nens i nenes no hagin de compartir espai amb animals domèstics.
- Elaborar un Pla local de millora de punts negres i conflictius i detectar els trams de concentració d'accidents que pugui haver al municipi, per millorar així la seguretat viària.
- Reforçar i incentivar l'activitat inspectora d'edificis i espais públics o privats, i garantir el seguiment i el manteniment dels elements de seguretat.
- Impulsar un Pla transversal i integral de gestió forestal, amb criteris que facilitin l'extinció i la no propagació d'incendis forestals, prioritàriament en zones habitades.
- Intensificar accions, recursos i mitjans durant els mesos sense risc d'incendi per dur a terme, en col·laboració amb el Departament d'Interior i amb criteris de gestió integral del combustible, els focs tècnics o les neteges que garanteixin la discontinuïtat en cas de gran incendi forestal.
- Definir el tractament de les emergències i la prevenció en el marc de les juntes locals de seguretat, d'acord amb un concepte integral de servei a la ciutadania. En aquest sentit, caldria refer els mecanismes legals per incloure noves persones membres d'aquest àmbit a les juntes.

- Actualitzar els Plans de protecció civil de tipus especial i territorial a fi d'adaptar-los als canvis de circumstàncies de cada municipi. En aquelles localitats on encara no n'hi hagi cap, elaborar-lo ha d'esdevenir una prioritat.
- Allà on hi siguin presents, establir o intensificar la coordinació entre els serveis municipals de seguretat i d'emergències amb els agents o institucions dependents institucionalment d'altres administracions, ja siguin bombers, agrupacions de defensa forestal o cossos de protecció civil, creant, si és el cas, juntes locals d'emergències.

Experiències municipals

Realitzada a: El Papiol

Contacte: Joan Borràs, borrasaj@diba.cat

Resituar sectors de creixement dispersos previstos en anteriors planejaments com a creixements d'eixample del municipi per tal d'afavorir la compactació del territori, la protecció del sòl i la gestió sostenible de l'urbanisme. Modificació puntual del Pla General de la xarxa viària bàsica. Fixar el límit de creixement del Papiol a través d'aquest vial de ronda de la xarxa viària bàsica.

Realitzada a: El Papiol

Contacte: Joan Borràs, borrasaj@diba.cat

Resituar aquells usos conflictius amb l'ús residencial per tal de millorar la qualitat de vida dels vilatans i les vilatanes. Modificació puntual del Pla general de reubicació industrial.

Realitzada a: Consell Comarcal del Maresme

Contacte: Quim Fàbregas, quim.fabregas@ccmaresme.cat

Instaurar camins escolars com a vies de circulació preferent, escollides entre els recorreguts més utilitzats pels nens i nenes per anar al seu centre d'ensenyament. Estudi dels camins escolars del Consell Comarcal del Maresme.

Realitzada a: Corbera de Llobregat

Contacte: Josep Canals, jcanals@corberadellobregat.cat

Instaurar camins escolars com a vies de circulació preferent, escollides entre els recorreguts més utilitzats pels nens i nenes per anar al seu centre d'ensenyament. Camí escolar segregat i paral·lel a la carretera de Sant Andreu per accedir a l'Institut Can Margarit, que es troba fora del nucli urbà de Corbera de Llobregat.

Realitzada a: Corbera de Llobregat

Contacte: Josep Canals, jcanals@corberadellobregat.cat

Potenciar els aparcaments dissuasius perimetrals als espais més cèntrics. Aparcament dissuasiu intermodal cotxe-autobús pensat per a residents d'urbanitzacions.

Realitzada a: Manresa

Contacte: Joan Vinyes, jvinyes@ajmanresa.cat

Instal·lació d'aparcaments —repartits estratègicament— i millora de la senyalització per a bicicletes. Ampliació de la xarxa d'aparcaments de bicicletes a Manresa

Realitzada a: Corbera de Llobregat

Contacte: Josep Canals, jcanals@corberadellobregat.cat

Utilització de vehicles impulsats amb fonts d'energia renovables o tecnologies alternatives. Carregador elèctric gratuït per a cotxes elèctrics disponible a l'aparcament cobert públic de Corbera de Llobregat com a millora de la concessió de la gestió de l'aparcament i de la zona blava.

Cohesió social

3

El foment i la millora de la qualitat de vida de la ciutadania és una aposta ferma i decidida de les polítiques dels ajuntaments d'Esquerra. El municipi és l'espai bàsic des d'on cal impulsar actuacions destinades al foment de la universalització de l'accés als serveis socials.

Cal que es faci un pas endavant des dels ajuntaments en la consideració del dret als serveis socials en la línia del que succeeix en els països més avançats del nostre entorn. Cal treballar perquè l'acció social no sigui un àmbit infradotat del pressupost municipal, i se li ha d'atorgar la importància que requereix per la repercussió que té sobre la població. En aquests moments de dificultats econòmiques, la inversió social és més imprescindible que mai per tal de fer front a les necessitats de les persones.

L'impuls de polítiques que vagin destinades al foment de la cohesió ha de ser un dels pilars bàsics de treball dels ajuntaments d'Esquerra mitjançant el foment de programes municipals que lluitin contra la marginació, a partir de la prestació de suport personalitzada i d'orientació de la ciutadania.

El foment de la solidaritat social respon a un principi bàsic de l'ideari republicà que defensa Esquerra. S'ha d'entendre com un fet que ha de ser impulsat des d'àmbits molt diversos. D'aquesta manera, les polítiques d'acció social s'han de concebre des d'un punt de vista integral, a partir de l'anàlisi global de les problemàtiques del municipi i coordinant-les, de manera transversal, amb els serveis de salut, d'ensenyament, de treball, d'urbanisme, etc.

Cal que els municipis d'Esquerra disposin dels instruments i de les polítiques necessàries per fer front als nous reptes que s'estan esdevenint ja avui. La nostra societat està vivint processos de canvi social destacats que cal saber analitzar i abordar com correspon. D'aquesta manera, hem de tenir en compte l'envelliment progressiu de les nostres poblacions, les situacions de dificultats econòmiques, els canvis que s'estan produint en el si de les estructures familiars, així com les persones nouvingudes. Tot plegat, per evitar que aquests fenòmens puguin generar exclusió social.

D'altra banda, cal no oblidar el foment de la participació ciutadana a l'hora de crear o coordinar les polítiques en l'àmbit del benestar social i fomentar una implicació directa i clara, alhora que responsable, de la ciutadania per tal de crear llaços de solidaritat enfront dels problemes de desigualtat.

També cal incidir en el model d'ajuntament d'Esquerra i la seva relació amb la ciutadania. A partir d'un concepte de participació realista, possible, democràtic i efectiu, cal preveure el contacte i la interrelació amb la ciutadania i la societat civil per tal d'alimentar-se del seu coneixement, de la seva tasca, i adequar les polítiques a la realitat social i a les necessitats del municipi i la seva gent. Per aquest motiu, esdevé de gran importància la creació dels consells municipals o la realització d'audiències públiques com a òrgans de participació, factors de convivència, elements d'adequació de polítiques, i generadors de proximitat a la ciutadania.

Tampoc no es pot eludir la responsabilitat de l'administració local com a referent ètic en la seva actuació. Els ajuntaments d'Esquerra, com a administració pública i més propera a la ciutadania, ha d'actuar en l'exemple i en conseqüència amb aquelles actituds i valors que vol fomentar en la societat. Per tant, ha de ser sensible amb la conciliació entre la vida laboral i personal dels seus treballadors i treballadores i promoure la compra ètica dels seus serveis, pensant també en el foment de l'economia social.

D'altra banda, la cultura catalana dels darrers anys ve fortament marcada per tres fenòmens socials que provoquen un exercici de replantejament de la creació, la difusió i la indústria cultural. Estem parlant de la immigració, la globalització i la crisi econòmica.

De fet, els dos primers factors estan estretament relacionats. La globalització, un fenomen complex i amb múltiples i desiguals derivacions en l'àmbit internacional, ha provocat a casa nostra l'arribada de nova immigració, que representa un repte notable en la mesura que, d'una banda, com a país encara som lluny de superar el perill de minorització nacional i, d'una altra, el procés de normalització lingüística no ha assolit encara els seus plens objectius.

És en valorar aquesta situació quan ens adonem que la cultura exerceix de factor clau de cohesió social i, com a tal, ajuda a integrar la gent vinguda d'altres territoris. Això fa que ens puguem plantejar els equipaments culturals com a veritables centres d'interrelació social i cultural. Tot, sense oblidar que la immigració provoca que en els nostres municipis, en els nostres carrers, en el nostre entorn més immediat, arribin noves formes d'entendre la cultura i noves metodologies de creació artística que hem d'aprendre a entendre i a difondre.

L'altra cara de la globalització fa que la cultura catalana pugui ser difosa més enllà del nostre àmbit territorial, i en pugui gaudir qualsevol persona arreu del món. En certa manera, la globalització obliga les entitats locals i els municipis a enfortir les bases creatives i a impulsar la difusió artística arreu.

Davant d'aquesta nova realitat social, provocada pel fenomen globalitzador, des de sectors progressistes amb mala consciència s'ha caigut en la temptació d'apostar per un cert relativisme cultural. Així, a partir d'un respecte paternalista però no real de la identitat de les persones nouvingudes, s'ha renunciat conscientment a conformar un sentiment de pertinença —que de vegades, farisaicament, s'ha denunciat fins i tot com a reaccionari— que pugui servir de porta d'entrada als contingents de població immigrada d'una col·lectivitat adulta, amb drets i deures iguals per a tothom. Aquest model paternalista i falsament progressista, abocat al fracàs, provocaria, generaria si s'arribés a posar en pràctica de manera generalitzada, els mateixos problemes de segregació i exclusió social que ha provocat ja a Anglaterra, França o Holanda.

Sovint, aquest relativisme cultural s'associa amb la despersonalització que provoca a moltes poblacions catalanes el model de «ciutat extensa», i cal superar-lo mitjançant polítiques que estimulin les manifestacions de la cultura popular —creatives, crítiques i no estereotipades—, la recuperació de la memòria històrica vinculada al municipi, i la potenciació del coneixement del seu patrimoni natural. Tot plegat, requereix polítiques transversals capaces d'acabar confluint en propostes que impliquin el teixit socioeconòmic de la població. És en aquest sentit que, si no volem que aquestes experiències quedin reduïdes a ser puntuals o més o menys folkloritzants, les polítiques vinculades a la identitat s'han de concretar tot enfortint el paper aglutinador del comerç urbà de proximitat, les propostes turístiques coherents, ambicioses i amb personalitat pròpia, i les xarxes associatives locals.

Finalment, i no per això menys important, cal que ens fem ressò d'una característica pressupostària recurrent en èpoques complicades com la que estem vivint en aquests moments. Cal dir ben alt, sense prejudicis ni complexos de cap mena, que el valor econòmic de la cultura és essencial per aixecar un país marcat per una crisi profunda. Les indústries culturals en general, i de manera específica sectors de gran recorregut en l'àmbit local, com ara el turisme cultural, són valors que gaudeixen d'una doble vesant: una capacitat productiva d'alt poder econòmic regenerador, i una càrrega simbòlica renovadora de la identitat, com a eina imprescindible per garantir una òptima cohesió social.

1. EDUCACIÓ

L'educació constitueix per a Esquerra un dels principals eixos de la seva acció política, amb un destacat valor estratègic dins del projecte global de construcció nacional. Els ajuntaments han de contribuir a estructurar un sistema educatiu propi amb major capacitat de respondre als nous reptes educatius i socials des de la proximitat.

- Potenciar l'Institut escola en la programació de l'oferta educativa del municipi com a centre públic que imparteix d'una manera continuada l'educació primària i la secundària. L'institut escola és la fórmula més adequada per garantir un itinerari formatiu coherent i de continuïtat en l'ensenyament bàsic i superar la fragmentació curricular entre l'ensenyament infantil i primari, d'una banda, i el secundari, de l'altra.
- Creació d'oficines municipals d'educació (OMEs), que han de contribuir a aturar la dualització del sistema educatiu amb una escolarització més equilibrada de l'alumnat, de manera que els centres concertats assumeixin majors quotes de compromís social.
- Vetllar perquè l'administració educativa universalitzi els cicles formatius de grau mitjà, els programes de qualificació professional inicial i amplii l'oferta dels cicles formatius de grau superior en els municipis, atenent el teixit productiu dels municipis.
- L'escola rural contribueix a l'equilibri territorial del país. Un poble sense escola és un poble solitari. Per això cal potenciar les petites escoles arrelades al territori amb un projecte educatiu on hi participi l'Ajuntament amb el teixit social del poble.
- Impulsar la millora dels nivells educatius i formatius dels ciutadans i ciutadanes al llarg de la vida. Si fins ara, el sistema educatiu tradicional es basava en el concepte d'estudiar durant uns quants anys per tal de treballar tota la vida, ara, el paradigma ha canviat, de manera que la continuïtat en l'activitat laboral exigeix haver d'estudiar tota la vida.
- Cal tenir en compte les necessitats de les famílies i fer compatibles els requeriments laborals amb l'acollida dels nens i nenes als centres educatius. Per això es proposa que hi hagi centres que obrin des de l'1 de setembre fins al 31 de juliol que ofereixin activitats educatives de lleure. L'organització d'aquestes activitats aniria a càrrec dels ajuntaments amb un finançament adequat per part del Govern de la Generalitat.
- Donar suports específics a les escoles de mares i pares. És necessari atribuir a les famílies un paper destacat en la millora del sistema educatiu. Les AMPAs no poden ser vistes des de les administracions com unes entitats que es limiten a gestionar uns recursos i a organitzar determinades activitats en els centres.
- L'administració local ha d'assumir un paper de lideratge polític respecte a la promoció del treball educatiu integrat dels diferents agents que intervenen en el municipi. L'escola és un espai privilegiat, però no pot ser l'única institució sobre la que recaigui l'educació. S'han de superar les dinàmiques de fragmentació dels espais educatius i desenvolupar projectes comunitaris amb les famílies, el barri, el veïnat, l'esport, l'espai públic, etc. que permetin un treball educatiu d'entorn.
- Cal avançar en la coresponsabilitat entre l'administració educativa i els ajuntaments, bo i impulsant polítiques de proximitat que comptin amb un compromís real de les dues administracions. Cal, també, que els ajuntaments trobin el finançament suficient en determinades iniciatives educatives, com ara, les escoles bressol o les escoles de música.

2. CULTURA

Una bona política cultural, coherent però incisiva, permet la vertebració social i la construcció nacional. La ciutadania del nostre país, tant a títol individual com col·lectiu, ha de poder accedir, dins del seu entorn social, als recursos culturals i la seva difusió. La cultura ens dóna consciència de qui som i on volem arribar com a poble.

- Dotar el municipi dels equipaments municipals —esportius, culturals, lúdics, de serveis socials, etc.— necessaris per satisfer les necessitats específiques de la ciutadania, incorporant-hi el concepte d'equipament sostenible. Es garantirà tant una correcta distribució física dels equipaments dins del municipi

- adequant la seva presència a les necessitats de cada zona— com un fàcil accés als serveis municipals des del punt de vista del tràmit, mitjançant una planificació consensuada amb tots els actors implicats.
- Vetllar perquè aquells equipaments i serveis que depenen d'altres administracions s'ajustin a les necessitats de la població, tenint en compte les especificitats del municipi i garantint també criteris de proximitat física i facilitat d'accés al seu ús.
- Fomentar la cultura com a element de cohesió i millora de la qualitat de vida del conjunt de la ciutadania, amb una especial atenció als i les joves.
- Fomentar i donar suport a la creació artística i assegurar les condicions necessàries perquè les persones que ho desitgin puguin desenvolupar lliurement les seves capacitats creatives, artístiques i culturals.
- Potenciar l'organització d'actes per difondre la cultura catalana en tots els seus àmbits, prioritzant la programació d'espectacles, concerts i activitats vinculades a aquesta.
- Afavorir l'intercanvi cultural entre tot l'àmbit dels Països Catalans.
- Impulsar la creació del Consell municipal de cultura amb representació de l'Ajuntament, les entitats i els agents culturals locals.
- Vetllar per la qualitat de l'oferta d'activitats extraescolars de caràcter formatiu, cultural, lúdic o esportiu per a l'alumnat dels centres educatius, en horari no lectiu i, sobretot, en els períodes de vacances.
- Vetllar per la possibilitat d'accés de tota la ciutadania als ensenyaments artístics.
- Implantar els plans d'entorn per donar una resposta integrada comunitària a les necessitats educatives més enllà de les escoles. Es tracta d'obrir les escoles i les seves instal·lacions —equipaments esportius, biblioteques, accés a les TIC, etc.— per a ser usades més enllà del temps escolar, amb la complicitat de les famílies i de l'associacionisme.
- Promoure polítiques d'atenció als infants, com ara xarxes d'escoles bressol, amb serveis flexibles i complementaris, i programes educatius, lúdics, culturals i esportius. En aquest aspecte, a banda de les escoles bressol, també es promourà la creació d'espais familiars i de joc per a infants.
- Dissenyar polítiques d'atenció als infants mitjançant els plans d'infància i els consells d'infants, així com amb xarxes d'escoles bressol amb serveis flexibles i complementaris, espais infantils de suport a les càrregues familiars, i programes educatius, lúdics, culturals i esportius per als infants.
- Fomentar la participació de la ciutadania en les entitats i les associacions locals de caràcter social, cultural, esportiu i solidari, entenent-les com a centres de desenvolupament personal, i fent especial atenció a l'associacionisme de dones, així com a la participació de les dones en el teixit associatiu local.
- Potenciar la comunicació i la col·laboració amb les diferents comunitats d'immigrants. Cal cercar uns interlocutors i/o interlocutores reconeguts per la pròpia comunitat, elaborar plans de formació i de sensibilització per a la policia locals sobre la seva cultura i els seus hàbits, i integrar-los de manera progressiva a les diferents plantilles de policies locals.
- Afavorir que la població nouvinguda participi activament en les manifestacions col·lectives que configuren la personalitat del municipi per aconseguir la progressiva vinculació a la societat i al país d'acollida.
- Incidir, mitjançant programes específics, en el caràcter integrador i saludable de l'esport, la cultura i el lleure, enfront de la violència, l'incivisme i la intolerància.
- Elaborar el mapa de serveis bibliotecaris de ciutat a totes les poblacions de més de 3.000 habitants. Potenciar aquests equipaments com a eixos de trobada de la població de cada municipi.
- Impulsar la digitalització de documents d'interès local per tal de preservar i difondre la memòria del territori.
- Impulsar, des dels consells comarcals, sistemes de missatgeria entre municipis que facilitin el préstec interbibliotecari.
- Augmentar l'horari d'obertura de les biblioteques municipals com a sales d'estudi en els períodes d'exàmens.
- Dissenyar plans de foment de la lectura i la formació continuada en col·laboració amb els consells escolars del municipi i els centres de normalització lingüística.
- Afavorir que a les biblioteques municipals hi hagi subscripcions als diaris, setmanaris i publicacions locals, comarcals i nacionals en llengua catalana.
- Col·laborar en les diverses instàncies administratives i empresarials implicades per tal d'aconseguir que les sales de cinema locals disposin del màxim nombre possible de pel·lícules en llengua catalana.

- Fomentar i impulsar la creació artística local i promoure la presència de joves creadors del municipi en el seu territori.
- Incentivar la programació de festivals locals donant impuls a la música local en català.
- Vetllar perquè la programació musical oferta per l'emissora municipal sigui majoritàriament en llengua catalana, distribuïda equitativament en tota la franja de programació.
- Fomentar i potenciar les programacions locals en l'àmbit de les arts escèniques.
- Fomentar i donar suport, amb la col·laboració dels grups i entitats locals, a les manifestacions de la cultura popular i tradicional, especialment les que siguin pròpies del municipi, així com també les de nova creació.
- Promoure una política de memòria històrica a través de la recerca, l'estudi i la difusió del patrimoni tangible i intangible del municipi. Entre d'altres mesures, caldrà estimular la col·laboració amb els grups d'història local, la creació d'espais de memòria —museus, centres d'interpretació, rutes, etc.—, la presentació d'exposicions, les visites ciutadanes col·lectives i el treball compartit dels organismes responsables de turisme i patrimoni.
- Potenciar una agenda cultural d'actes i esdeveniments, en format analògic i digital, i emprant les eines de difusió 2.0. Aquesta agenda hauria de facilitar la informació sobre els equipaments culturals del municipi, l'agenda d'actes i festes, les novetats a les biblioteques, etc.
- Impulsar la recerca sobre la història local de les dones que han format part de la identitat i facilitar-ne la difusió.
- Elaborar un projecte turístic per al municipi a partir de les potencialitats naturals culturals, patrimonials i econòmiques existents.
- Cercar noves oportunitats i potencialitats turístiques del municipi basades en la identitat i la creativitat dels seus ciutadans i ciutadanes —turisme literari, històric, genealògic, paisatgístic...
- Desenvolupar un marc de col·laboració que afavoreixi la integració dels diversos sectors del teixit social que intervenen en l'oferta turística del municipi: potenciació del comerç urbà, cultura gastronòmica, etc.
- Promocionar l'obra d'artistes i autors/es locals mitjançant el web municipal, facilitant-los un punt de trobada i contacte virtual amb programadors/es, artistes i autors/es de la resta del país.
- Entendre la promoció del municipi com a una conjunció de valors econòmics, socials, culturals i de lleure.
- Fomentar i donar suport a les fires tradicionals i artesanes per tal d'establir canals de comercialització dels productes de la terra i contribuir, així, a la creació d'una marca catalana de productes de qualitat amb denominació d'origen.
- Vetllar per la gestió adequada dels recursos naturals, patrimonials i culturals de la població per tal de garantir el seu manteniment a mitjà i llarg termini.
- Promoure la creació de continguts de valor afegit i afavorir la difusió d'artistes i creadors/es locals
- Digitalitzar el patrimoni cultural i difondre aquest coneixement a través d'Internet.

3. SALUT

Esquerra defensa un model sanitari públic universal, equitatiu, de qualitat i gratuït en tot allò que és essencial i que garanteixi el dret a la salut dels seus ciutadans i ciutadanes. Des d'Esquerra considerem que la protecció de la salut és una prioritat bàsica, i per això és necessari un sistema de salut integral i pròxim que garanteixi la cohesió social, eviti les discriminacions, i sigui una eina cabdal de justícia social. Per això, els ajuntaments juguen una peça clau dins d'aquest model, especialment en les competències pròpies de salut pública, i tenen un paper fonamental en els àmbits de la promoció, la prevenció i la protecció de la salut.

- El punt de vista des del qual ens mirem la salut i executem les polítiques de salut des del món local ha de ser transversal. Cal impulsar la visió saludable des de tots els departaments i àrees de l'Ajuntament.
- Coordinar i donar suport a les accions de formació i prevenció que tinguin a veure amb la salut —als centres educatius, al personal públic, a les entitats, etc.

- Redefinir i aconseguir una major capacitat d'acció i de planificació dels serveis de salut a a nivell territorial a través de la cogovernança prevista i iniciada a través de les delegacions territorials del Departament de Salut de la Generalitat.
- Donar una millor informació de com utilitzar els recursos sanitaris existents i reforçar l'educació sanitària com a potenciadora de l'autonomia personal.
- Dotar convenientment els recursos destinats a la prevenció i a la promoció de la salut, posant l'accent especialment en la gent jove, la gent gran, les dones i les persones nouvingudes.
- Elaborar plans de salut de ciutat amb objectius, accions concretes, indicadors i mecanismes d'avaluació permanents.
- Organitzar xerrades informatives adreçades als pares i mares per tal d'oferir eines per educar en la salut als seus fills i filles.
- Promoure l'activitat física i l'esport com a eina educativa de promoció de la salut.
- En general, reforçar els programes que afecten més especialment a la salut i a la qualitat de vida d'adolescents i joves —encara que no exclusivament. Aquest són, preferentment, els d'educació sexual — incloent la diversitat sexual —, l'atenció a la planificació familiar, els programes de prevenció i informació sobre la SIDA i els programes de prevenció i informació sobre els trastorns alimentaris..
- Reforçar els programes de prevenció i informació sobre la drogodependència, l'alcoholisme i el tabaquisme.
- Crear, si no existeix, un programa específic de la salut i la seguretat en el treball. La creació de programes de salut laboral són útils per tal donar confiança i suport a empreses i treballadors.
- Impulsar programes de prevenció de la salut mental.
- Coordinar, juntament amb les administracions superiors, centres i serveis per l'atenció a les persones amb malalties mentals, així com programes de suport per als seus familiars directes.
- Impulsar la construcció de noves residències i centres de dia públics, però també en règim de concertació amb la Generalitat, per part d'entitats i empreses.
- Millorar els controls sanitaris i la informació sobre la distribució d'aigua per al consum humà.
- Elaborar programes específics de control per a les plagues modernes —coloms, cotorres, gavines... — i contribuir des del món local en tot allò que estigui a l'abast per combatre les plagues del medi natural i rural —cargol poma, cranc americà, etc

4. ACCIÓ SOCIAL

L'eix de l'acció política dels ajuntaments d'Esquerra es basa en el benestar de la ciutadania i es recolza sobre uns principis d'universalitat en el dret d'accés als serveis socials.

- Constituir el Consell municipal de serveis socials, especialment en aquells municipis de més de 20.000 habitants que tenen competències directes sobre la matèria. Aquest òrgan, consultiu i de participació, format per l'Ajuntament i totes aquelles entitats, grups i associacions que col·laborin o treballin en qualsevol activitat relacionada amb el benestar social, serà el nexa entre l'administració i la ciutadania a l'hora de formular propostes, definir polítiques de benestar i veure'n i analitzar-ne l'execució.
- Dotar el municipi, si hi ha prou demanda, de serveis de residències per a gent gran, centres de dia, residències d'estada limitada i serveis de menjador, així com d'acompanyament de dia i residencials.
- Dissenyar polítiques de suport a l'autonomia de les persones, de suport a la gent gran que viu sola i crear serveis d'atenció integral entre tots els agents implicats que donin resposta a les necessitats de les persones grans sense plena autonomia i també a les persones que en tenen cura.
- Impulsar polítiques de suport a les famílies, respectant i considerant tots els models familiars.
- Promocionar i donar suport del voluntariat i a l'acció voluntària en el marc de les entitats com a model de les persones compromeses en les necessitats socials. És important facilitar els serveis i els mitjans necessaris per desenvolupar una bona tasca. Hi hauran d'haver els elements imprescindibles de coordinació i de complementarietat.
- Realitzar el catàleg de serveis socials, posant especial atenció en les necessitats derivades de les situacions de dependència.

- Desenvolupar Plans d'inclusió o d'Acció social que situïn les polítiques de prevenció de l'exclusió social al centre de les polítiques municipals.
- Reconèixer i promoure el Tercer Sector com a agent social i no lucratiu que coneix, té experiència i treballa amb les persones en risc i en exclusió social.
- Tenir present l'envelliment de la població, i per tant, preveure la necessitat de majors recursos sociosanitaris, tant en serveis de titularitat municipal com en aquells que la competència és de les administracions superiors.
- Coordinar-se amb el Departament de Benestar Social i Família i les administracions supramunicipals —consells comarcals i diputacions— per promoure actuacions o serveis com els centres d'atenció a la infància i a l'adolescència, fent especial atenció als mecanismes de detecció precoç de problemes i situacions de risc o d'exclusió social.
- Vetllar per uns serveis òptims d'atenció domiciliària i per la cobertura de teleassistència.
- Estendre la idea dels contractes-programa entre les administracions i els diversos proveïdors de serveis.
- Deixar de parlar de «despesa social» i parlar d'«inversió social» i d'«inversió en les persones» com un element positivitzador i alhora facilitador de les contraprestacions per part de les persones beneficiàries.
- Deixar de parlar d'«ajuts socials» i parlar de «suport a situacions de» o equivalents. Tot allò que té connotació de despesa i ajut, està mal vist per aquells que no ho reben.
- Considerar els estudis fets en matèria d'ajuts a la immigració. Cal demostrar amb dades les informacions tendencioses.
- Fixar un 0,7% d'inversió social en el pressupost municipal, sempre i quan sigui possible.
- Potenciar els «Bancs de»: en alguns casos anem cap a una economia de subsistència i calen noves maneres d'aprofitament dels recursos comunitaris.
- Promoure les escoles de famílies com un espai i un recurs formatiu i de suport al conjunt de les famílies.
- Impulsar el sistema capitiu en relació a programes i serveis integrats a nivell de cada municipi o zona d'influència, per el desenvolupament de programes o serveis integrats entre serveis socials, salut i educació.
- Implementar les TIC en els serveis d'atenció domiciliària i com a suport a l'autonomia personal.
- Crear un sistema integrat de transport adaptat.
- Promoure que els ingressos del consistori per motius sancionadors es destinin a programes socials.
- Treballar activament i transversalment per prevenir les situacions de maltractaments, especialment per a la infància, a les dones i a la gent gran. Establir protocols d'actuació per a la seva prevenció i models de suport i acció integral per a les víctimes.
- Prevenir totes les situacions de dificultat personal i/o d'exclusió social.
- Elaborar Plans sectorials per a la integració de les persones amb discapacitats, tant a nivell social com laboral.
- Adaptar la xarxa bàsica d'atenció primària a les noves situacions de pobresa.
- Combatre les situacions de pobresa amb actuacions transversals i integrals de totes les regidories —habitatge, salut, ocupació, educació...
- Desenvolupar accions de formació i suport i a les persones que tenen cura de les persones dependents.
- Establir mesures de suport i acompanyament, especialment als infants amb discapacitats —salut, lleure...
- Disposar d'alternatives d'habitatge per a totes aquelles persones i famílies en situació de pobresa, de risc i/o d'exclusió social.

5. IMMIGRACIÓ

Ens trobem en una situació complexa i alhora nova pel país, i per tant, les propostes en aquest àmbit han d'adaptar-se a la realitat singular i pròpia de cada municipi. En el procés progressiu d'integració de la nova immigració, caldrà prestar una atenció específica i més acurada a la població receptora i que té ganes de col·laborar en aquest procés col·lectiu i molt important pel futur del país.

Cal analitzar i valorar la realitat de l'impacte del fet migratori —convivència, escola, carrer...— en la seva vessant de la conducta inadequada o no de les persones, i no pas en el fet col·lectiu.

Els nostres valors republicans ens recolzen a l'hora de posicionar-nos a mig termini per afrontar tots els aspectes de la variable «immigració» al si dels pobles i ciutats. Cal que parlem de la ciutat real, la del conjunt de la ciutadania, que inclou, lògicament, diferents visions i opinions sobre el fenomen de la immigració. Entre tots i totes establim un nou model social basat en el civisme, en la convivència i en la cohesió social.

En un moment de crisi econòmica, cal que ens anticipem als problemes d'exclusió social que s'hi poden generar, i saber què pot agreujar determinat dèficit que la nostra societat del benestar ja tenia. Caldrà tenir especial cura davant les percepcions negatives i defensar una coresponsabilitat en el sistema d'ajudes que es proporcionen. Cal neutralitzar, així mateix, la rumorologia amb informació i dades molt clares, contrastades i contrastables.

- A partir de cert percentatge d'immigració —16%— avançar decididament sobre la construcció i el consens en relació amb l'espai comú en el qual s'organitza la convivència. Cal anar fent una progressiva delimitació d'allò que és part de l'esfera pública i allò que és part de l'esfera privada.
- Establir unes polítiques i una normativa clara —sempre amb el màxim de consens, per descomptat—, ja que això genera confiança i seguretat en la població més vulnerable —que no sempre és la immigrada. La norma ha de ser estricta, i el seu compliment també. En canvi, la seva aplicació correspon a la ponderació dels responsables de cada moment.
- Crear els espais —consells, grups, etc.— necessaris per a una permanent adequació del discurs i la presa de decisions a les realitats canviants. És positiu tenir una línia traçada d'actuacions que amb lògica, una coherència i una continuïtat, que vagi més enllà dels sorolls mediàtics que en alguns moments es poden propiciar des de diverses instàncies alienes a la gestió del dia a dia.
- Desenvolupar, en col·laboració amb el tercer sector i amb les entitats, els instruments necessaris per rebre i acollir les persones nouvingudes responen a les seves necessitats bàsiques amb els recursos normalitzats i/o específics de temporalitat limitada, acomplint la Llei d'Acollida.
- Vetllar per millorar el nivell i la comprensió del català i incrementar, en col·laboració amb els CNL, l'oferta de cursos de català de nivell inicial i bàsic.
- Promoure el programa de parelles lingüístiques entre persones nouvingudes i persones autòctones.
- Emetre, en el termini indicat i assegurant que es compleixin els requisits establerts, els informes de competència municipal: l'informe de disponibilitat d'adequació de l'habitatge per al reagrupament familiar i l'informe d'arrelament.
- Desenvolupar accions per donar suport al reagrupament que generin respostes concretes a les necessitats específiques dels diferents perfils demogràfics de les persones nouvingudes.
- Valorar l'ús i l'impacte de la població estrangera i autòctona als diferents serveis municipals per a diversificar, si escau, la tipologia de les persones usuàries en cas de sobrerrepresentació d'algun col·lectiu i/o adaptar els pressupostos i la definició d'aquests serveis a la nova realitat.
- Fomentar l'intercanvi entre grups i associacions d'immigrants amb entitats socials i culturals del municipi, especialment amb les de cultura popular, per tal que aquestes facilitin la participació de persones nouvingudes en les festes populars.
- Desenvolupar instruments que promoguin un entorn favorable per a una bona convivència als espais d'ús comú, més enllà de la coexistència entre persones autòctones i nouvingudes.
- Treballar per millorar el capital social de totes les persones de la ciutat, a partir del reforç i el foment de noves xarxes socials entre persones de diferents orígens.
- Introduir mecanismes correctors que incideixin en un assentament heterogeni de les persones nouvingudes en el conjunt del territori, per tal d'evitar la consolidació de guetos ètnics.
- Aconseguir una bona integració dels nois i noies d'origen immigrant a l'escola. Per aconseguir-ho cal fer una distribució equilibrada a tots els centres escolars tan públics com concertats i tenir preparat, en el marc escolar, un itinerari d'acolliment als infants i les seves famílies.
- Crear taules de treball amb les entitats d'immigrants per tal de coordinar i intercanviar idees i propostes amb l'objectiu d'afavorir la seva integració social, cultural i laboral.

6. ESPORTS

L'esport, al nostre país, és un fet social sobradament conegut per tothom, però també necessita gaudir del reconeixement social que mereix, pel paper que té com a motor de canvi. L'esport és un motor de canvi a nivell individual, ja que la seva incorporació a l'estil de vida de les persones els permet gaudir de major qualitat de vida. L'esport també és un motor de canvi social, ja que permet enfortir la cohesió social dels nostres pobles i barris a través de la incorporació del projecte esportiu del municipi al projecte esportiu dels centres docents, a través de la promoció de la salut a mitjançant l'esport o a través de la incorporació de les persones nouvingudes a la ciutadania plena, fent servir l'esport com a eina de socialització i d'arrelament al país. L'esport és motor de canvi econòmic, amb capacitat de generar ocupació i riquesa, articulant un complex sector productiu i de serveis. L'esport és un motor del teixit cívic i associatiu de les nostres viles i ciutats, un teixit que no té comparació en quantitat i en extensió i que és la base de l'assoliment dels resultats esportius d'alt nivell de l'esport català. Per això és cabdal donar el suport que mereixen als clubs i a les entitats esportives.

Per donar suport al teixit esportiu

- Simplificar i objectivar les convocatòries d'ajuts econòmics als clubs i entitats esportives.
- Crear consells de l'esport als municipis, amb la participació de totes les entitats esportives federades, escolars i de lleure, per tal de poder definir i avaluar de manera conjunta les polítiques esportives municipals.
- Potenciar els clubs i les entitats esportives de base com a element vertebrador de l'estructura esportiva de la ciutat.
- Dotar als clubs del material esportiu necessari perquè puguin implementar programes esportius de qualitat.
- Promoure la col·laboració entre entitats esportives a nivell comarcal, especialment en zones rurals i poc poblades.
- Crear una Oficina d'atenció a l'esportista.
- Donar difusió i rellevància institucional a la participació dels clubs i esportistes del municipi en esdeveniments esportius internacionals de les seleccions catalanes reconegudes.

Per potenciar l'esport educatiu, de salut i ciutadà

- Promoure l'extensió a tots els centres educatius del Pla d'esport escolar, creant associacions esportives escolars als centres i promovent l'activitat física i esportiva no competitiva per a tots els nois i noies.
- Potenciar, d'acord amb els centres docents i les associacions esportives escolars, la pràctica esportiva en horari extraescolar
- Oferir una oferta d'activitat esportiva àmplia, tant en horaris —obertura nocturna de les instal·lacions— com de modalitats.
- Obrir les pistes i les instal·lacions esportives escolars a la pràctica esportiva de les entitats i de la ciutadania.
- Desenvolupar un Pla específic de lluita contra l'obesitat infantil, a través dels clubs esportius i dels centres educatius del municipi.
- Desplegar un Pla de promoció esportiva als espais públics —platja, places, carrers, circuits de salut urbans, etc.— on es lligui l'activitat física i el coneixement del patrimoni natural, cultural i arquitectònic del municipi.
- Dissenyar una xarxa de carrils bici segregats del trànsit de vehicles de motor.
- Promocionar la pràctica esportiva en família.
- Promocionar la pràctica esportiva de la gent gran, tant en els centres municipals com organitzant activitats físico-esportives als centres de gent gran.
- Promoure activitats ciutadanes de promoció de l'activitat física i l'esport com, per exemple, caminades o bicicletades populars.

- Incorporar el municipi al Pla d'Activitat Física Esport i Salut (PAFES) de la Generalitat de Catalunya.
- Desenvolupar activitats esportives específiques per als col·lectius de discapacitats.
- Incorporar les persones nouvingudes en la pràctica esportiva dins del teixit ja existent.
- Desenvolupar espais virtuals, tant corporatius com a les xarxes socials, per a donar a conèixer l'oferta esportiva i les activitats organitzades pel teixit associatiu esportiu del municipi.
- Promoure que les entitats esportives incorporin activitats de cooperació al desenvolupament i de lluita per la pau a través de l'esport.
- Instaurar la Setmana de l'esport per a tothom.

Per a disposar d'unes instal·lacions esportives de qualitat

- Programar inversions adequades per al manteniment, la millora i l'adequació dels equipaments esportius de xarxa bàsica.
- Promoure la construcció de pavellons al costat dels nous centres educatius que permetin l'ús escolar en horari lectiu i l'ús ciutadà, fora d'aquest horari.
- Crear circuits d'activitat física a l'aire lliure, especialment orientats a l'activitat per a la gent gran.
- Definir plans d'usos esportius per als espais naturals que permetin fer compatible la pràctica esportiva amb el manteniment de la seva qualitat, amb especial atenció a la pràctica dels esports de motor, del ciclisme, els esports d'aigua i els de muntanya.

Per a promoure la diversitat esportiva

- Fer plans específics de desenvolupament de modalitats esportives específiques de cada territori —esquí a zones de muntanya, vela i rem a zones costaneres o fluvials, etc.
- Recuperar les modalitats esportives i els jocs tradicionals catalans.
- Promoure que la pràctica esportiva en edat escolar sigui de tipus poliesportiu fins als 10 anys.
- Incentivar la constitució de nous clubs esportius per donar cobertura a l'activitat esportiva emergent en noves modalitats.
- Establir criteris de discriminació positiva a favor de les dones per a promoure la seva presència a l'activitat esportiva del municipi.

7. POLÍTICA LINGÜÍSTICA

L'objectiu prioritari de la política lingüística per Esquerra és arribar a la plena normalització de l'ús de la llengua catalana com a primera llengua d'ús en tots els àmbits arreu dels Països Catalans. Tanmateix, tot i que la situació actual de la llengua encara no ha assolit el nivell que li pertoca, cal tenir present tot el seguit d'avenços que s'han fet des de la Generalitat de Catalunya durant els anys 2004-2010. Així, s'han impulsat moltes campanyes de dinamització i foment de la llengua, i s'han elaborat i difós molts materials i instruments de suport.

La situació és encara especialment crítica en àmbits com ara l'empresarial, la justícia, els mitjans de comunicació, els audiovisuals i la indústria cultural, i alhora és desigual en els diversos territoris de la nació. Des dels ajuntaments cal impulsar, de manera decidida, el procés de normalització lingüística, tant en les activitats de l'Ajuntament com en tots els àmbits de la població, tot aprofitant la tasca feta per la Generalitat de Catalunya.

Els objectius fonamentals dels ajuntaments de Catalunya, quant a la política lingüística, han d'anar dirigits a impulsar i consolidar els avenços assolits pel Govern. Aplicant-los, i tenint en compte la idiosincràsia i les necessitats pròpies de cada municipi, ens permetran avançar i enfortir les polítiques que calen a cada ens local. Per això, els objectius fonamentals són:

- Informar i garantir els drets lingüístics de la ciutadania.
- Impulsar campanyes de sensibilització amb l'objectiu d'estimular i reforçar actituds favorables a la llengua.
- Fomentar l'ús del català en activitats lúdiques i culturals —cinemes, concerts, actuacions infantils, biblioteques (clubs de lectura, llibres, diaris i revistes, videojocs i DVDs, etc.).
- Fomentar el col·lectiu lingüístic entre parelles d'estudiants, companys/es de treball, i companys/es d'entitats de persones nouvingudes i entitats diverses —esportives, culturals, socials...
- Fomentar l'acolliment lingüístic: informació sociolingüística, cursos, activitats i plans d'acolliment.
- Donar suport a les empreses i als treballadors i les treballadores que fan atenció al públic.
- Fomentar el compromís i la coresponsabilitat de les empreses, les organitzacions laborals i els sectors professionals a l'hora d'atendre el públic en català.
- Fomentar les organitzacions empresarials de la responsabilitat social lingüística en el marc de la responsabilitat social empresarial.
- Informar i difondre recursos lingüístics materials i de suport institucional.
- En els municipis de l'Aran, informar i garantir el compliment de la Llei de l'occità.

D'altra banda, al si del mateix Ajuntament, la política lingüística s'ha d'orientar a la plena normalització de l'ús de la llengua catalana en el seu territori, començant per les seves dependències, ja que encara que la Llei estableix que la llengua pròpia de l'Administració municipal catalana és el català, encara hi ha massa ajuntaments que no la utilitzen de manera habitual i preferent en tots els seus processos interns —policia, serveis de neteja urbana, etc. — i externs —relació amb els proveïdors, etc.

Algunes propostes en l'àmbit de la política lingüística

- Elaborar, els ajuntaments que encara no el tinguin, un Pla municipal de normalització lingüística (PMNL), adequat a les necessitats sociolingüístiques de les diferents zones i que estableixi clarament els objectius prioritaris, les actuacions que cal per assolir-los en els propers quatre anys i la dotació de recursos necessaris per poder dur-los a terme. Aquest Pla, aprovat pel ple, s'ha de revisar, avaluar i actualitzar anualment.
- Dotar tots els municipis d'almenys una plaça de tècnic/a en normalització lingüística que s'encarregui de planificar el procés d'implantació social de la llengua catalana al municipi i, si el municipi no ho pot assumir, encarregar-ho al consell comarcal corresponent.
- Implicar en l'elaboració i execució del PMNL les entitats culturals i esportives, les associacions de defensa i promoció de la llengua, els partits polítics, els sindicats, les organitzacions empresarials i comerciants, les associacions de veïns i veïnes, els col·lectius d'immigrants i de cultures foranes, perquè, coordinadament amb l'Ajuntament, i l'Oficina o el servei local de català en les poblacions on n'hi hagi, actuïn d'impulsors i de supervisors de la normalització lingüística en el seu àmbit d'actuació.
- Exigir el requisit lingüístic en l'accés i en el manteniment en la funció pública.
- Organitzar totes les qüestions que tenen a veure amb la normalització lingüística transversalment, de manera que l'òrgan que se n'ocupi pugui actuar en tots els departaments.
- Fomentar l'aprovació de plans de normalització lingüística interns, propis de l'Ajuntament.
- Informar les empreses, en el moment que sol·liciten l'autorització d'obertura o la notifiquen, de les obligacions lingüístiques que tenen, així com també dels organismes que les poden ajudar a resoldre tant el compliment de la legislació vigent com l'ús prioritari del català com a llengua de qualitat i modernitat. Verificar-ne, en el moment de la concessió de llicències i permisos, que realment es compleix la normativa.
- Introduir en l'ús informàtic de l'Ajuntament el programari lliure, com a mesura per fomentar l'ús de la llengua catalana.
- Incloure, a banda de les actuacions previstes al PMNL en l'àmbit sociocultural, clàusules de normalització lingüística en els convenis amb les entitats i oferir el suport tècnic necessari per dur a terme les actuacions que s'hi indiquin.
- Difondre, a més de les mesures previstes al PMNL des de les àrees municipals relacionades amb l'activitat econòmica i de consum, les subvencions que la Generalitat Valenciana, la de Catalunya i el Go-

- vern de les Illes Balears concedeixen a les actuacions normalitzadores i donar ajuts als comerços i a les empreses del municipi que avancin en l'ús del català. Informar que els departaments que atorguen llicències d'obertura de negoci poden gestionar ajudes i oferir el suport necessari —econòmic o tècnic.
- Informar a les empreses que la Generalitat de Catalunya disposa d'un punt d'atenció que les pot ajudar a incorporar el català en el seu treball quotidià.
 - Fomentar el programa «Voluntariat per la Llengua».
 - Promoure plans d'entorn municipals per promoure l'ús del català com a llengua comuna i, per tant, com a eina integradora i de cohesió social de l'alumnat, els pares i les mares del municipi.
 - Promoure plans d'acollida municipals que estableixin un protocol per a les persones estrangeres que arribin al municipi, d'acord amb el Pacte nacional per a la immigració.
 - Informar i difondre les activitats, els plans d'acolliment i els materials creats per la Generalitat de Catalunya, entre la població nouvinguda.
 - Vetllar per l'ús del català en tots els mitjans de comunicació local, amb la possibilitat d'utilitzar ocasionalment altres llengües sempre que hi hagi situacions concretes que ho requereixin necessàriament i sempre després d'haver-ho valorat prèviament.
 - Crear campanyes pròpies —o difondre les de la Generalitat de Catalunya— mitjançant accions publicitàries i accions de divulgació, aprofitant dates assenyalades o actes significatius i multitudinaris, en col·laboració amb el Consorci per a la Normalització Lingüística i la Generalitat de Catalunya.
 - Prioritzar la programació d'espectacles, concerts i activitats culturals en català i occità, especialment les adreçades als infants.
 - Vetllar per la qualitat lingüística dels espectacles culturals que s'ofereixen al municipi, i promoure actes conjuntament amb entitats que treballen per la llengua i la cultura catalanes i occitanes.
 - Afavorir la creació i la distribució de literatura en català i en occità, mitjançant certamens i concursos.
 - Promoure, a les biblioteques municipals, les subscripcions de la premsa local, comarcal i nacional en català i occità, així com també el material audiovisual, la connexió a Internet i altres elements relacionats amb les tecnologies de la informació i la comunicació.
 - Afavorir l'intercanvi cultural amb tot l'àmbit dels Països Catalans, com ara trobades de corals, esbarts, diables, intercanvis d'esplais, agermanaments, etc., especialment les adreçades als infants.

8. JUSTÍCIA

En general, la ciutadania coneix prou bé el sistema sanitari, l'educatiu, l'assistencial o el laboral però, en canvi, el sistema de justícia és molt poc conegut i és vist a cops amb recel i a cops con a panacea de la resolució dels conflictes. Cal conèixer l'estructura democràtica del procés, com a mecanisme de resolució dels conflictes, les seves possibilitats però també els seus límits i les dificultats de la solució jurisdiccional dels conflictes d'interessos. Des d'Esquerra, propugnem incrementar l'educació de la ciutadania en matèria de justícia, la intervenció de la societat civil en la solució dels conflictes, la implicació en la cerca de la justícia dels grups socials i la multiplicació dels òrgans de recerca i consultius.

D'altra banda, les administracions locals han de configurar, sota uns criteris mínims de qualitat, els diversos serveis d'atenció i d'orientació a la ciutadania mitjançant una gestió directa o indirecta de la justícia. Cal procurar un mínim d'assessorament generalista o especialitzat en la defensa dels drets dels ciutadans i ciutadanes. Així, s'ha d'establir l'exigència d'una qualificació professional i una experiència prèvia mínima a aquelles persones que prestin el servei. Aquests serveis han de promoure les vies de resolució extrajurisdiccional dels conflictes, en especial la mediació, la conciliació i l'arbitratge i han d'establir progressivament mecanismes de prestació de forma telemàtica o telefònica. Amb l'objectiu d'assegurar la prestació d'un servei homogeni i de qualitat en tots els àmbits, s'ha de promoure la coordinació amb altres serveis d'atenció a la ciutadania d'altres administracions públiques.

Respecte l'arbitratge de consum, és bo que les administracions públiques el promoguin i en siguin exemple. Cal imposar l'obligació, en l'àmbit de llurs respectives competències, que les empreses públiques sot-

meses al dret privat estableixin, en les seves condicions generals de contractació i en els seus contractes amb les persones consumidores, clàusules d'adhesió o de compromís a l'arbitratge de consum, per a la resolució dels conflictes i reclamacions derivades de la prestació dels seus serveis.

Els òrgans de contractació administrativa han d'incorporar l'adhesió a l'arbitratge de consum com a condició d'execució en l'adjudicació de contractes per part de la Generalitat de Catalunya i els seus organismes públics i empreses. A més, pel que fa a les entitats o empreses privades que gestionin serveis públics, serveis d'interès general o serveis universals en règim de concessió, cal promoure que als plecs de condicions s'inclogui l'obligació que en els contractes amb persones consumidores es prevegi l'adhesió a l'arbitratge de consum. D'aquesta manera, les entitats i empreses podrien gaudir d'un segell de qualitat i quedaria en mans dels consumidors sotmetre's o no a l'arbitratge.

Les administracions públiques, en l'àmbit de les seves respectives competències, han de considerar l'adhesió a l'arbitratge de consum com a mèrit objectiu en la valoració de premis a la qualitat que tinguin establerts o puguin crear. El distintiu que acredita l'adhesió a l'arbitratge de consum s'ha de considerar com a distintiu de qualitat. Els empresaris o empresàries adherits/des al sistema arbitral de consum haurien d'informar a les persones consumidores de la seva adhesió a l'arbitratge mitjançant aquest distintiu.

En un altre ordre de coses, vivim una excessiva tendència a la judicialització dels conflictes com a via preferent o exclusiva. En l'àmbit civil i mercantil, les polítiques públiques vigents en matèria de justícia —en temes com l'orientació jurídica i la justícia gratuïta— i la política legislativa actual creen expectatives falses sobre la solució jurídica de conflictes d'interessos, que no sempre tenen transcendència jurídica i inciten i afavoreixen la judicialització dels conflictes respecte a altres solucions, com l'autocomposició preventiva, la negociació o la transacció.

El dret comparat apunta en aquesta direcció, com a França —amb les «maisons de droit»— o a Alemanya —amb els serveis socials jurídics primaris. El nou sistema s'ha d'establir sobre la base de l'oferiment integrat dels diferents serveis de resolució alternativa de conflictes —orientació i assessorament, mediació, conciliació, arbitratge de consum, etc.—, que s'han d'estructurar de manera coordinada i conjunta entre totes les administracions que els ofereixen, fonamentalment l'administració local.

Aquests serveis s'han de prestar amb la participació d'equips de treball pluridisciplinars. En aquells municipis on sigui possible, el sistema ha d'integrar la justícia de pau i ha de permetre la derivació de casos des dels tribunals.

Amb independència que el sistema pugui ajudar a resoldre els problemes d'acumulació de reclamacions judicials davant la justícia ordinària, la finalitat prioritària ha de ser la d'implantar un sistema que solucioni els conflictes entre les persones de la vila d'una manera diferent quina la seva naturalesa ho permeti.

La justícia de proximitat ha d'incloure com a última ràtio, la funció decisòria, a càrrec d'un jutge, que pot ser de pau, en els limitats paràmetres d'un conflicte en què el component jurídic no és l'essencial.

- Vetllar per l'apropament de la justícia a la ciutadania des de l'escola i l'institut, com a mecanisme de prevenció dels conflictes, i com a mesura per incrementar la implicació de la societat civil en la millora del sistema judicial.
- Per tal de reduir la judicialització, implicar l'administració local en la resolució dels conflictes sota uns criteris de qualitat.
- Oferir assessorament i orientació jurídica a la ciutadania de manera coordinada i homogènia amb la resta d'administracions competents. Cal diferenciar els diversos sistemes socials d'assistència i d'assessorament jurídic, de forma que les consultes de mínims quedin excloses, inicialment, de l'accés jurisdiccional i s'instaurin mecanismes alternatius de solució.
- Potenciar l'arbitratge de consum en les empreses públiques, com a sistema alternatiu per a la resolució de conflictes menors i de conflictes derivats de contractacions en massa.

- Promoure que en la contractació administrativa i en la gestió de serveis en règim de concessió per part d'empreses privades, s'inclogui l'arbitratge de consum en els plecs de condicions.
- Promoure, des de l'administració local, una política d'incentius de l'arbitratge de consum, mitjançant ajuts i signes de qualitat i de reconeixement de les empreses que s'hi sotmeten.
- Tenir en compte l'adhesió a la l'arbitratge de consum en l'atorgament d'ajuts i subvencions a aquelles empreses i establiments que ofereixin béns o serveis a les persones consumidores i usuàries.
- És necessari recuperar la vella autonomia de la voluntat i l'autocomposició —que els conflictes civils es resolguin amb mitjans civils. Cal fer un estudi d'impacte de la tasca jurisdiccional que permeti avaluar l'eficàcia i la utilitat real dels litigis i evitar una mecànica de legislació sota influència mediàtica o de finalitat simbòlica i sense memòria econòmica que en prevegi l'impacte.
- Apostar per una justícia de proximitat basada en l'oferiment integrat dels diferents serveis de solució de conflictes, inclosa la funció decisòria, estructurada de manera coordinada i conjunta amb la resta d'administracions.

Experiències municipals

Realitzada a: Mas Pintat, Reus

Contacte: Empar Pont epont@reus.cat

Voluntat política de donar suport als pares i mares en l'educació dels seus fills i filles.

La missió de Mas Pintat és la de contribuir a la millora de la qualitat de vida de la infància i l'adolescència i a la conciliació en els usos i la gestió dels temps personals i familiars en la vida quotidiana.

Realitzada a: Manlleu

Contacte: Lluís Soler solerpll@manlleu.cat

XARXAMPA, escola de mares i pares que organitza activitats lúdiques i de formació destinades a totes les famílies. Sorgeix de la Comissió de famílies del Pla educatiu d'entorn de Manlleu.

Ciutadania

3

Un dels trets diferencials d'Esquerra com a partit és el seu model de ciutadania. Tot i la diversitat que tot grup humà comporta, els referents municipals d'Esquerra són persones crítiques, honestes, tolerants amb la diversitat, compromeses amb la societat que els envolta i exigents amb els drets però també amb els deures de tots i cadascú de nosaltres.

Esquerra sempre defensarà unes institucions transparents, que no discriminin ningú per la seva raça, orientació sexual, edat, qüestions de gènere o senzillament per ser «diferent». I per tant, aquells ajuntaments on Esquerra hi estigui present, especialment si es tenen responsabilitats de govern, seran reconeguts arreu per aquests valors que acabem de descriure.

En els ajuntaments d'Esquerra es promourà la paritat de gènere, es lluitarà perquè les dones del municipi no estiguin excloses de les juntes al món associatiu i rebin l'ajuda necessària si són víctimes de qualsevol discriminació o de la violència masclista. En els Ajuntaments d'Esquerra es lluitarà perquè tota la ciutadania, especialment el jovent, puguin viure amb plenitud la seva opció sexual, sense haver d'amagar-se ni justificar-se.

En els Ajuntaments d'Esquerra no s'oblidarà la cooperació, perquè hem de recordar a tothom, especialment ara que estem travessant una greu crisi econòmica, que la solidaritat no és donar el que ens sobra, sinó compartir el que tenim. En els Ajuntaments d'Esquerra s'ajudarà als i les joves a emancipar-se.

En els Ajuntaments d'Esquerra, la participació de la ciutadania serà clau, perquè nosaltres no entenem la democràcia com una votació cada 4 anys, nosaltres volem una democràcia participativa, on tots els sectors de la societat estiguin representats, més enllà del consistori; un Ajuntament transparent i obert a qualsevol proposta que vingui del teixit associatiu i cívic és la màxima garantia que la classe política i les institucions no s'allunyen de la gent.

En els Ajuntaments d'Esquerra, les TIC estaran molt presents, per modernitzar l'administració, orientar-la cap a les persones i obtenir l'excel·lència tant en eficàcia com en eficiència, però sobretot per garantir la transparència i la participació que abans s'ha descrit. També hi seran presents per dotar a la ciutadania de les eines necessàries per tenir accés a la informació i la cultura, es visqui on es visqui, i que no hi hagin ciutadans de segona en aquest país.

Hem de demostrar al món l'orgull que tenim de batallar des dels governs locals pel model de ciutadania que tenim, pel model de ciutadania que volem. Cal explicar a tothom que si som regidors o regidores del nostre ajuntament no és per notorietat, per interessos personals o perquè ens volem convertir en polítics professionals. No. Si som regidors és perquè volem oferir uns quants anys de la nostra vida a la «cosa pública» a servir a les persones del nostre municipi, a lluitar pels ideals de tanta gent que ens continua donant suport després de 80 anys d'història. Perquè nosaltres no volem gestionar uns recursos minsos, ni una realitat dura, que també, nosaltres seguim volent transformar la societat, i és precisament des dels ajuntaments des d'on podem fer que aquest canvi arribi fins a l'últim racó de la nostra nació.

1. POLÍTIQUES PER A GAIS I LESBIANES, TRANSEXUALS I BISEXUALS

Al llarg dels últims anys, al nostre país s'han produït canvis transcendents en la normalització de la diversitat afectiva i sexual. El canvi social que hem viscut i que ha significat un notable avenç en el reconeixement dels drets de ciutadania de les persones LGBT —lesbianes, gais, bisexuals i transsexuals—, no pot explicar-se sense l'existència d'un teixit associatiu que ha lluitat intensament, sovint en temps difícils, per aconseguir-lo, però també podem reivindicar el fet que el paper d'Esquerra a les institucions ha estat decisiu.

Catalunya, amb Esquerra al Govern de la Generalitat, ha estat el primer país del món que disposa d'un Programa per al col·lectiu de gais, lesbianes i transsexuals, des de 2006, i un Pla Interdepartamental per a la no discriminació de les persones LGBT. La ciutat de Barcelona, quan Esquerra ha estat al govern municipal, ha creat un Consell Municipal LGBT depenent de la Regidoria de Drets Civils, i ha anat desenvolupant polítiques específiques per al col·lectiu.

Catalunya es troba en un moment de crisi, una barreja de crisi econòmica, social i de valors. La situació econòmica no ha acompanyat per donar un major impuls del les polítiques socials. Això comporta l'aparició de nous reptes que cal abordar. Cal adoptar mesures per a facilitar l'harmonització de les polítiques socials establint uns mínims de protecció i de justícia social dins d'una societat cohesionada.

Necessitem una Catalunya compromesa en una vigilància activa per tal de salvaguardar els drets fonamentals i les llibertats públiques dels ciutadans i ciutadanes, i prevenir qualsevol discriminació. En el marc català, cal assegurar els drets fonamentals dels gais i lesbianes, millorar els drets dels diversos models de família i fomentar la normalització social. D'altra banda, cal resoldre el greuge que les persones transsexuals tenen plantejat, assegurant-los el dret a viure plenament la seva identitat de gènere.

Des d'Esquerra, sempre hem defensat uns valors i uns drets fonamentals. Per Esquerra, allò que uneix els ciutadans i ciutadanes és el compromís amb els valors democràtics, el respecte pels drets humans i la voluntat d'avançar cap a un destí comú d'homes i dones lliures i iguals. En aquest sentit, ens centrarem a impulsar mesures per aconseguir la igualtat de fet en la nostra vida quotidiana, mitjançant la plena normalització i assumpció de la realitat LGBT per part de la societat.

Totes les persones tenen dret a desenvolupar la seva vida, pública i privada, sense marginacions ni discriminacions. Per això, des de les administracions cal garantir aquest dret i promocionar el respecte a la igualtat de tracte, així com oferir els serveis que cada persona necessiti d'acord amb les seves condicions individuals i col·lectives.

A banda de valorar i celebrar les fites aconseguides durant els últims anys, és ben cert que encara cal aconseguir desenvolupar polítiques actives i pròximes per assolir la plena igualtat de les persones LGBT respecte a la resta de la ciutadania.

La discriminació que pateix el col·lectiu LGBT és desigual a Catalunya, així com el sentiment de no-integració. El país ha de superar la barrera del territori i estendre, més enllà de la capital, la normalització de les diferents opcions afectives i sexuals i la lluita contra la discriminació. Ens trobem majoritàriament amb dues realitats que cal afrontar: d'una banda, els i les joves que marxen dels seus municipis d'origen a la recerca de la llibertat i l'anonimat que els ofereix la gran ciutat, una realitat que fa dècades que ocorre, i d'una altra banda, els nous models de família, que cada cop són més nombrosos i més visibles i cal vetllar perquè no pateixin cap tipus de discriminació.

- Crear, mesura de les possibilitats, una àrea o regidoria de Drets Civils que englobi les accions contra la discriminació adreçades a dones, joves, immigrants, gent gran, col·lectius desfavorits i, també, la comunitat LGBT.
- Realitzar actuacions que promoguin l'eradicació d'accions homòfobes o tranfòbiques al municipis
- Vetllar perquè no es produeixin actuacions discriminatòries als centres escolars ni a les empreses.
- Vetllar perquè els formularis i els registres municipals tinguin en compte la diversitat de models de família.

- Establir un programa de suport a adolescents i joves GLTB, amb l'objectiu de lluitar contra situacions familiars conflictives, l'assetjament social/escolar i altres formes de violència per raó d'orientació sexual o identitat de gènere.
- Proporcionar als centres escolars material sobre diversitat afectiva i sexual, tot assegurant la presència normal de l'homosexualitat en les accions de formació i d'informació sobre salut sexual, en especial l'adreçada als i les joves i adolescents.
- Incorporar a les xarxes de participació local aquelles entitats o grups centrats en el col·lectiu LGBT, assegurant-los el suport municipal i reconeixent-los un paper d'interlocutors.
- Vetllar perquè totes les biblioteques públiques incorporin fons documental i material LGBT.
- Promoure xerrades amb les AMPAs i les persones educadores respecte de la diversitat sexual i afectiva i de models de família.
- Garantir que almenys en un punt del municipi es distribueixin profilàctics les 24 hores del dia, així com la disposició gratuïta de profilàctics i material informatiu actualitzat als Punts d'Informació Juvenil.
- Promoure accions adreçades a fomentar el respecte cap al col·lectiu LGBT
- Commemorar les dates assenyalades per al col·lectiu LGBT: el 28 de juny —dia mundial de l'Alliberament Gai i Lesbià—, el 17 de maig —dia mundial contra l'homofòbia—, i l'1 de desembre —dia mundial de lluita contra la SIDA.
- Fer visible a l'Ajuntament, de forma simbòlica, la bandera de l'arc de sant Martí el dia 28 de juny de cada any.
- Vetllar específicament per l'atenció i la no discriminació de les persones amb VIH/SIDA i altres malalties de transmissió sexual.
- Realitzar accions formatives adreçades al personal municipal encarades a que coneguin la realitat LGBT i els nous models de família.
- Actuar des de l'administració municipal enfront d'afirmacions, declaracions o actituds homòfobes provinents de les diverses comunitats religioses, d'entitats o personalitats del municipi.
- Promoure la presència de continguts LGBT als mitjans de comunicació municipals.
- Garantir que als programes educatius, socials i culturals es faci atenció a l'homosexualitat, tenint en compte la seva realitat social i promovent el respecte a la diversitat com a mesura per evitar l'assetjament —bullying— homòfob.
- Afavorir polítiques comercials i turístiques adreçades a la persones LGBT en aquells pobles i ciutats on hi hagi activitat econòmica d'aquestes característiques. Així mateix, des de l'administració local, assegurar la neutralitat i la no-discriminació dels establiments turístics.

2. POLÍTIQUES PER A DONES

En l'actual context de crisi econòmica, i encara amb un finançament dels ens locals insuficient i no resolt convenientment, fem novament una crida al voltant de la necessitat d'aplicar i desenvolupar polítiques municipals de dones.

Efectivament, les polítiques municipals són les més properes a la ciutadania. Són aquelles que detecten amb més rapidesa déficits i a les quals se'ls demana les més immediates solucions, malgrat la migradesa financera —i molt sovint tècnica— i amb el poc marge competencial. Així mateix, els esforços que han fet els municipis en polítiques de dones s'ha hagut d'emparar en l'article 71 del Text refós de la Llei municipal de règim local de Catalunya, segons el qual «Per a la gestió dels seus interessos, el municipi també pot exercir activitats complementàries de les pròpies d'altres administracions públiques» en relació, entre d'altres, a «la promoció de la dona».

Malgrat tot, hi ha hagut dos grans instruments de coresponsabilitat entre el món local i el Govern de la Generalitat de Catalunya: per un costat, el Pla de polítiques de dones del Govern de la Generalitat de Catalunya 2008-2011, a partir del qual emanen els nombrosos plans municipals de dones que s'han fet arreu de Catalunya. Per un altre, la Llei dels drets de les dones a eradicar la violència masclista, que té en els Serveis d'informació i assessorament a les dones la principal eina d'implantació territorial.

A més, són moltes i diverses les experiències que s'han portat a terme al llarg dels anys en els governs municipals per contribuir a aconseguir la igualtat efectiva de dones i homes, i són moltes les accions transversals que s'han portat a la pràctica des del món municipal i des de la vocació de les polítiques públiques. En la cultura, en l'educació, en la via pública, en les polítiques dels temps, en l'urbanisme, en la hisenda municipal... En tots els àmbits podem trobar experiències que cal vindicar, compartir i enfortir.

Per tant, volem posar l'accent en la necessitat de continuar impulsant les polítiques municipals de dones en els municipis en els quals tinguem responsabilitat de govern. Malgrat les dificultats econòmiques i de recursos, els municipis han de continuar sent els principals forjadors dels drets inherents a la ciutadania, i les polítiques de dones són una de les principals contribucions.

- Promoure el Consell Municipal de les Dones.
- Fer el Pla de polítiques de dones municipal allà on no existeix i vetllar el seu compliment allà on ja existeixi.
- Tenir cura del llenguatge que s'utilitza en les comunicacions internes i externes de l'Ajuntament per no caure en un llenguatge sexista.
- Lluitar per l'eradicació de la violència masclista en col·laboració amb el SIAD de referència del territori i d'acord amb el desplegament territorial de la Llei dels drets de les dones a eradicar la violència masclista.
- Incorporar els criteris de paritat en les juntes en el moment d'atorgar subvencions a les associacions del municipi.
- Fomentar l'esport de base femení.

Gestió del temps

- Fer un Pla local sobre els usos del temps al municipi, seguint la guia editada per la Secretaria de polítiques familiars i ciutadania de la Generalitat de Catalunya.
- Garantir que els treballadors i les treballadores de l'Ajuntament i de les empreses públiques municipals puguin disposar de la suficient flexibilitat horària laboral.
- Afavorir la incorporació de la perspectiva dels temps a tots els àmbits de les polítiques locals.

3. COOPERACIÓ

Durant els darrers anys, el model de desenvolupament predominant ha entrat en una profunda crisi mundial, i les conseqüències econòmiques, alimentàries i ambientals han afectat greument a milions de persones. Una situació que ha empitjorat en la mesura que la crisi financera també ha afectat els compromisos dels donants tradicionals d'ajuda oficial al desenvolupament, provocant una forta retallada en el finançament del desenvolupament per als països més empobrits.

I ara, quan internacionalment és més reconegut el paper determinant de la cooperació pública descentralitzada en el debat sobre l'eficàcia de l'ajuda, és quan més perilla la pervivència del model català de cooperació municipalista. Un model que va néixer fa 30 anys i que avui està en crisi, com també ho està el principal referent de la cooperació internacional municipalista a casa nostra, el Fons Català de Cooperació al Desenvolupament, que enguany celebra els vint-i-cinc anys del seu naixement.

I en aquesta crisi hi tenen molt a veure la manca de resultats tangibles, l'aparició d'algunes males pràctiques i la poca connexió del teixit solidari català amb una ciutadania que no percep les polítiques de cooperació com una prioritat per als municipis en temps de crisi, ja sigui perquè no s'ha avaluat prou la feina feta i no s'ha rendit comptes davant la ciutadania o perquè la tasca de sensibilització feta fins ara no ha estat prou eficaç.

Davant d'aquesta situació, han començat a aparèixer certs discursos populistes que reivindiquen tancar l'aixeta, com si la cooperació fos un privilegi que només ens podem permetre en èpoques de vaques grasses però que «ara no toca», oblidant que la solidaritat no és donar el que ens sobra sinó compartir

el que tenim, i que el compromís solidari és un acte de responsabilitat i de coherència més que de generositat i prestigi.

Avui, defensar el compromís solidari amb el desenvolupament humà significa no només no fer marxa enrere en el seu finançament, sinó desplegar una política pública alineada amb un model de cooperació transformador que, al Sud, acompanyi processos locals per eradicar la pobresa, lluitar contra les desigualtats i prevenir les catàstrofes humanitàries i, al Nord, ajudi a construir una ciutadania crítica solidària i responsable mitjançant l'educació per al desenvolupament.

- Establir criteris ètics, socials i mediambientals en les compres de béns i serveis municipals i adherir l'Ajuntament a la Xarxa de Compra Pública Ètica.
- Dedicar el 0,7% dels tributs municipals a polítiques de cooperació per al desenvolupament i la solidaritat internacional. Elaborar un Pla director municipal de cooperació amb la participació dels actors locals de cooperació al desenvolupament on es fixin els objectius, les prioritats geogràfiques i sectorials, les modalitats d'actuació i l'escenari econòmic per als propers 4 anys.
- Impulsar el codesenvolupament per vincular positivament la migració amb el desenvolupament dels països d'origen de la població nouvinguda, tot vinculant el teixit associatiu local amb els col·lectius de nous catalans i catalanes i prioritzant l'actuació de cooperació al desenvolupament municipal als països d'origen de la població nouvinguda.
- Activar mecanismes d'avaluació i seguiment de les actuacions ja realitzades en matèria de cooperació al desenvolupament i solidaritat internacional, per aprendre i destacar les bones pràctiques que permetin millorar la qualitat de la nostra actuació en aquest àmbit.
- Desplegar campanyes de sensibilització, millorar els mecanismes de transparència i activar canals per a la rendició de comptes com el millor mecanisme per enfortir una ciutadania crítica compromesa amb el desenvolupament, la cultura de la pau i els drets humans i alineada amb les polítiques de solidaritat internacional.
- Comprometre's amb un canvi de model de cooperació al desenvolupament municipalista que cerqui el valor afegit en l'enfortiment de la governança democràtica, la sostenibilitat del desenvolupament i l'equitat entre dones i homes, desplegant polítiques de cooperació directa amb administracions locals dels països socis del Sud i participant activament en els espais de coordinació supramunicipal a Catalunya, en especial amb el Fons Català de Cooperació al Desenvolupament.

4. GENT GRAN

En els darrers anys, els canvis demogràfics i l'evolució social han generat un important augment de l'esperança de vida a casa nostra, la qual cosa ha provocat un increment, que anirà en augment, del pes social de la gent gran. Les administracions tenen com a un dels principals objectius promoure la qualitat de vida i el benestar a tots els nivells en aquest procés d'envelliment. Des dels ajuntaments, doncs, cal promocionar un conjunt d'accions que han de portar a visibilitzar la gent gran, a fer-los partícips per exercir els seus drets i deures, sense oblidar de promoure la interrelació entre persones de diferents generacions.

- Afavorir la participació de la gent gran en la formulació de les polítiques que els afectin directament.
- Plans de dinamització socio-cultural per a la gent gran.
- Estimular, integrar i promocionar la gent gran perquè es vinculi amb el seu entorn veïnal i socio-cultural.
- Afavorir el voluntariat actiu en casals, centres cívics i associacions.
- Sensibilitzar la ciutadania pel respecte i l'atenció a la gent gran. Fomentar les activitats intergeneracionals de tot tipus.
- Impulsar polítiques per a un envelliment actiu, d'autonomia de les persones i de suport a la gent gran que viu sola.
- Incrementar les actuacions esportives i d'exercici físic i totes aquelles encaminades a millorar la qualitat de vida i la salut.
- Impulsar la participació en el foment, recerca, estudi i difusió de la memòria històrica i col·lectiva.

- Promoure les Aules d'extensió universitària per a la gent gran, per tal que siguin espais per promoure l'aprenentatge i l'intercanvi de coneixements i d'experiències.
- Afavorir l'aprenentatge de les noves tecnologies de la informació i la comunicació (TIC) perquè la gent gran es desenvolupi personalment i aprofiti totes les possibilitats potencials de relacionar-se amb altres persones i conegui tots els recursos disponibles a la xarxa.
- Promocionar les vacances, els intercanvis i el turisme per a gent gran que realment siguin culturals, formatius i convivencials.
- Facilitar la mobilitat i promoure l'accés a activitats i serveis amb descomptes per tal de contribuir amb les persones grans amb menys recursos.
- Impulsar la participació de les entitats de gent gran en els afers col·lectius del poble o la ciutat.

5. PARTICIPACIÓ CIUTADANA I MOVIMENTS SOCIALS

Parlar de participació en una democràcia podria semblar una quimera, si no fos perquè les pròpies democràcies representatives tenen també les seves limitacions i, sobretot, necessiten ser permanentment validades per aquells als quals pretenen representar i servir. En un context de manca de credibilitat de l'acció política en general i de la cultura de l'efímer, és imprescindible que des de l'àmbit municipal es potenciïn i es revitalitzin tots aquells espais i fórmules participatives que promocionin, facilitin i coresponsabilitzin el conjunt de la ciutadania en els afers públics de la seva comunitat convivencial.

L'ideari republicà d'Esquerra ofereix al conjunt de la societat catalana un magnífic patrimoni conceptual i instrumental per tal que la pròpia societat vagi guanyant espais de sobirania en l'exercici diari de la democràcia. No es poden construir ciutats i/o pobles a partir de dinàmiques dels uns contra els altres o dels uns al marge dels altres. La ciutadania es construeix amb els uns i els altres en benefici de l'interès comú. Tot allò que no vagi en aquesta direcció afebleix la democràcia i, per tant, en el nostre país, la consciència nacional i social.

Ara bé, a l'hora de propiciar processos i espais participatius, és essencial que tinguin uns nivells de credibilitat imprescindibles. Aquests venen donats per la percepció que en tinguin els propis agents participatius. Cal conjugar representativitat formal i legal, que ve donada pels processos electorals de sufragi universal i per les formes de representació «no electorals» però que compten amb tota la formalitat institucional que correspongui i alhora són plenament assumides per consens de la part de la ciutadania que en forma part. En aquest sentit, Esquerra promourà en els diversos municipis del país la creació de dinàmiques i instruments de representació efectiva i activa de la ciutadania, mitjançant la creació de consells sectorials, territorials i veïnals de participació que tindran en el Consell de ciutat, de vila, o de poble la seva màxima representació. La funció pedagògica, assessora i d'anàlisi de les diverses polítiques públiques municipals estarà garantida pels diversos equips de govern de cada ajuntament.

- Acostar a la ciutadania la política i la gestió municipals.
- Aprofundir en la correspondència i la coresponsabilitat entre institució pública i ciutadania, perquè és bàsica en una societat justa i que pretén ser equitativa.
- Si no existeix, crear el Consell de ciutat, vila o poble com a òrgan representatiu —no electe— per definició de la societat organitzada. Ha d'actuar com a consell assessor de la corporació municipal. És el consell de consells, i està integrat pels Consells sectorials, més els organismes representatius de la ciutat i ciutadans i ciutadanes a títol personal, consensuats pels electes locals.
- Fer els pressupostos participatius, tant en la fase d'elaboració com en la seva posterior avaluació.
- Donar al teixit associatiu del municipi un autèntic estatus institucional i protocol·lari, sobretot amb les associacions de veïns i veïnes i comercials.
- Establir reconeixements públics de ciutadanes i ciutadans i entitats «exemplars» pel que fa a les seves conductes cíviques en benefici de la col·lectivitat. La votació haurà de ser popular.
- Promocionar decididament el voluntariat cívic a partir de la institució pública.

- Potenciar les manifestacions públiques del teixit associatiu —mostres d'entitats, dia del ..., etc.
- Crear unitats, serveis, oficines de ciutadania i desenvolupament comunitari, com a ens dinamitzadors del teixit associatiu.
- Potenciar les polítiques de comunicació com a eina de relació entre la ciutadania i l'ajuntament. Mitjançant l'Oficina d'atenció a la ciutadania, l'Ajuntament garantirà l'accés dels ciutadans i les ciutadanes i de les entitats a la informació relativa a l'activitat municipal.
- Entendre la participació com una oportunitat òptima per a enfortir els lligams i la integració col·lectives.
- Evolucionar l'actual model de subvencions a les entitats locals a un model on els contractes programa o els convenis de col·laboració siguin l'eix de la relació, allà on sigui possible.
- Elaborar plans d'usos i serveis per als centres escolars del municipi, en resposta a la necessitat d'obrir-los al seu entorn i ser un element central de la participació de la ciutadania.
- Fomentar la participació de la ciutadania a les entitats i les associacions locals de caràcter social, cultural, esportiu i solidari, entenent-les com a centres de desenvolupament personal, i fent especial atenció a l'associacionisme de dones, així com a la participació de les dones en el teixit associatiu local.

Moviments socials

Una de les característiques dels moviments socials és el coneixement i el treball de proximitat que realitzen aquests moviments, la detecció de problemàtiques i dels dèficits del nostre municipi, així com la seva capacitat d'organització i mobilització social. Detectar i treballar amb aquests moviments permetrà als ajuntaments desenvolupar respostes més eficients a les necessitats socioculturals que es generen.

- Fomentar, promoure i garantir la participació del teixit associatiu, de la societat civil organitzada i de les entitats locals del municipi.
- Garantir l'accés a les noves tecnologies per a totes les entitats que no disposin dels recursos econòmics, materials i humans suficients. Utilitzar el domini .cat en totes les noves webs i portals en què l'Ajuntament hi contribueixi o promogui.
- Establir un canal de comunicació i coordinació entre l'Ajuntament i el municipi en tots aquells temes en què la societat s'organitzi a través d'associacions o moviments de caràcter cívica i local.
- Enfortir la xarxa associativa i garantir-ne la interlocució, la comunicació i la participació en els temes rellevants que afectin el municipi, sent especialment sensibles a les reivindicacions que es plantegin si són d'interès general i beneficien el conjunt de la població. Garantir la presència associativa a tots els consells de participació —òrgans sectorials, consells municipals, consells de barri, etc.
- Facilitar, en general, la interlocució i la informació complementària de les demandes expressades per tal d'abordar amb rigor les solucions necessàries.

7. JOVENTUT

Veure l'annex *Eleccions municipals 2011: programa marc de les JERC*, a la pàgina 55.

Experiències municipals

Realitza: Manresa

Contacte: Ignasi Perramon, iperramon@ajmanresa.cat

Eficiència en la gestió dels serveis municipals. Unificació de serveis municipals en un mateix equipament.

Realitzada a: La Seu d'Urgell

Contacte: Mireia Pellicer, mpellicer@aj-laseu.cat

Oficina Jove. Metodologia de les polítiques de joventut.

ELECCIONS **MUNICIPALS 2011**

**PROGRAMA MARC
DE LES JERC**



Introducció

0

El jovent dels Països Catalans arribarem en aquestes eleccions municipals sota els efectes d'una crisi econòmica que segueix perjudicant clarament al jovent català i que, a hores d'ara, difícilment es pot preveure quan finalitzarà. I més important encara, en quines condicions en sortirem.

Som conscients que els municipis no poden per si sols solucionar la crisi actual, que té un abast mundial i unes causes profundes en el model econòmic dels darrers anys, però al mateix temps són els municipis la primera línia de xoc per pal·liar i donar solucions als problemes més immediats de la seva ciutadania.

Tot i la manca de competències, i en molts casos les dificultats econòmiques de molts municipis, són moltes les actuacions que es poden dur a terme en diversos àmbits per ajudar a l'emancipació juvenil en moments de crisi. El model d'ajuntament que defensem Esquerra i les JERC comporta un ajuntament que treballa pels seus joves, que compta amb ells i elles per prendre les decisions i que situa la problemàtica de l'emancipació juvenil en el centre de l'agenda política municipal. El moment de crisi actual no pot ser una excusa per aplaçar les polítiques d'emancipació, sinó que precisament fa que aquestes siguin més necessàries que mai.

Aquestes també són unes eleccions molt importants per l'independentisme. Amb l'autonomisme o la dreta espanyolista governant als diversos governs autonòmics dels Països Catalans és necessari fer dels ajuntaments l'espai d'acumulació de forces que garanteixi el paper institucional d'aquells que defensem la necessitat d'assolir un estat propi.

Per tot això, perquè tenim propostes per plantar cara a la crisi, perquè hem demostrat allà on hem estat presents que som capaços de tirar endavant veritables de polítiques de joventut, i perquè el jovent independentista tenim l'oportunitat de fer sentir la nostra veu en un moment en què des de diversos àmbits s'està intentant silenciar la força de l'onada independentista, ens presentem als ajuntaments amb Esquerra, la força que arreu dels Països Catalans ha plantat, planta i plantarà cara a la crisi econòmica i a l'espanyolisme.

Treball i ocupació

1

El jovent del nostre país estem patint fortament les conseqüències de, possiblement, la pitjor crisi de l'economia capitalista des dels anys trenta del segle passat. Una crisi d'abast global i d'origen financer, que d'altra banda no resulta suficient per explicar de manera completa la situació en què ens trobem actualment.

El jovent dels Països Catalans hem vist agreujada una situació de per si difícil a nivell internacional, en base a dues qüestions importants: la primera, l'esgotament d'un model productiu basat en l'horitzó del curt termini, que centrava el creixement econòmic en sectors de caire especulatiu, que focalitzava la seva competitivitat en base als costos i amb un baix valor afegit i que restava recursos a l'economia productiva, la innovació i el coneixement. La segona, l'existència d'un dèficit fiscal sense paradigma a Europa, que juntament amb la manca de poder polític suficient, han dificultat en gran manera la possibilitat de fer front a la crisi econòmica com caldria.

Si fa quatre anys presentàvem el programa marc per a les eleccions municipals amb l'objectiu principal d'assolir la convergència amb el conjunt de països de la Unió Europea pel que fa a taxes d'emancipació juvenil, ara, a més, caldrà donar respostes contundents que permetin minimitzar els efectes derivats de la crisi i que facilitin una sortida ràpida d'aquesta, mentre fem bascular el país cap a un nou model productiu.. En aquest sentit, la formació, la conciliació i l'emprenedoria hauran de ser necessàriament apostes clau que ens permetin capgirar aquesta situació.

Impuls a les polítiques actives d'ocupació en el marc dels Plans locals de joventut

Reforçarem les polítiques actives d'ocupació seguint l'esperit de l'Acord de Mesures per a l'Ocupació Juvenil de Catalunya, impulsat al Principat per la Secretaria Nacional de Joventut i que ha resultat un exercici important de concertació social.

Potenciar la formació contínua com a instrument d'adaptació dels treballadors i de les treballadores a canvis de tipus conjunturals i/o estructurals.

Impulsar accions formatives específiques per a la reconversió de col·lectius d'aturats de sectors concrets d'activitat, en què difícilment es tornarà a generar ocupació, per tal de millorar-ne la seva ocupació i assegurar-ne així la seva transició laboral cap a sectors emergents i arrelats a l'activitat econòmica del seu territori.

Vetllar perquè l'administració local, en l'impuls de les seves polítiques actives d'ocupació, i especialment en l'acompanyament als joves, tuteli itineraris de formació adequats a la carrera professional que es vulgui realitzar. En aquest sentit, caldrà impulsar llocs de trobada entre l'àmbit formatiu i ocupador, com ara les escoles taller, els tastets d'oficis, etc.

Impulsar les borses de treball, creant registres de joves i empreses que demandin i/o ofereixin feina. A més a més, caldrà sistematitzar les dades per tal de poder fer una avaluació de l'evo-

lució de la borsa de treball al llarg del temps. En el cas de municipis que no disposin de recursos suficients, caldrà mancomunar aquest servei amb altres municipis.

Millorar la coordinació entre els municipis i els serveis públics d'ocupació, per tal de fer eficaços els diferents serveis oferts des dels Ajuntaments en matèria de formació i assessorament. Adequar aquests serveis a les necessitats territorials i millorar la planificació de la formació ocupacional per assegurar una formació adequada a cadascuna de les realitats locals i comarcals.

Impulsar accions específiques adreçades als col·lectius amb taxes d'activitat més baixes per promoure la seva incorporació al mercat de treball a través de serveis d'orientació i formació.

Abaratir el cost del transport públic per a joves en situació de formació per a l'ocupació o recerca de feina.

Aposta per l'emprenedoria jove

Donarem suport a l'emprenedoria jove, no només com a via d'auto-ocupació individual, sinó com a prioritat estratègica, per tal d'impulsar un nou model productiu centrat en l'aportació dels joves emprenedors, autèntics baluards d'un nou paradigma econòmic basat en el valor afegit, la qualitat, la innovació i la sostenibilitat.

Millorar els instruments financers de suport a projectes empresarials juvenils.

Fomentar els programes d'acompanyament i tutela de nous projectes empresarials impulsats per joves.

Facilitar espais destinats a la creació de viviers d'empreses proveïts dels subministraments necessaris i a preu reduït, que permetin al jovent emprenedor iniciar projectes empresarials tot minimitzant el risc inicial.

Impulsar l'economia social i cooperativa entre els i les joves.

Promoure la capacitat emprenedora de les dones joves a través d'incentius, formació i acompanyament personalitzat.

Conciliació laboral, familiar, personal i formativa

Impulsarem un nou model de relacions laborals basat en la qualitat i el valor afegit, condicionant els cursos públics al respecte als drets dels treballadors i les treballadores, tot vinculant-los a la realitat socioeconòmica del país, de manera que permetin eradicar problemes com la temporalitat en la contractació, les discriminacions per raons de gènere o origen, així com la implementació de nous convenis col·lectius que incorporin una perspectiva juvenil i de gènere. En aquest sentit:

Impulsar una nova concepció del treball que ens apropi als paràmetres dels països més avançats, adequar l'horari laboral al cicle vital de les persones a través de jornades intensives i facilitar, així, la conciliació de la vida personal, laboral, familiar i formativa.

Fomentar el desenvolupament i la implantació de noves maneres de gestió del temps i/o del treball a través de fórmules com el teletreball o el treball per objectius.

Potenciar el servei de transport públic i col·lectiu millorant l'adaptació dels horaris a les necessitats dels treballadors i treballadores, especialment en el cas de desplaçaments als afores dels nostres pobles i ciutats, com per exemple als polígons industrials —amb diversitat horària i de freqüència i amb seguretat.

Formació

2

La formació és el foment del creixement i de l'enriquiment individual de les persones a través del desenvolupament de coneixements i habilitats, la qual cosa comporta que puguin emancipar-se lliurement amb tota garantia en l'àmbit laboral, però també en la salut, en la convivència i en la socialització plena. Destaquem la rellevància de la formació com a nucli de l'emancipació, perquè és l'acció que permet a la gent jove desenvolupar-se lliurement, créixer com a persones i ciutadans per tal de poder crear una societat políticament justa i econòmicament igualitària. En aquest sentit, prioritzem la formació en coneixements, habilitats, actituds i valors, la qual volem vincular a la gestió de l'administració, partint d'aspectes com la responsabilitat i la codecisió.

Realitzar estudis socioeconòmics per establir la relació entre els estudis que cursa el jovent del municipi amb l'oferta laboral. En aquest sentit, cal promoure la implantació de centres d'estudis de cicles formatius relacionats amb l'economia del territori. En el cas dels nuclis més petits, l'estudi ha de ser d'abast territorial. Cal treballar amb el Departament d'Educació i aconseguir el suport de les empreses afectades.

Fomentar la formació del jovent en el camp de l'emancipació: potenciar en el si de les Oficines d'Emancipació Juvenil cursos encaminats a millorar el coneixement del jovent sobre els diferents elements que han de tenir en compte a l'hora d'impulsar el seu propi projecte de vida —per exemple, cursos d'economia domèstica, d'hàbits alimentaris, etc.

Fomentar l'associacionisme juvenil als centres educatius en defensa dels drets de l'alumnat i incentivar-ne la participació en els consells escolars. S'haurà de mantenir un contacte permanent amb els diferents col·lectius de joves, organitzant activitats a les escoles i instituts per donar a conèixer els drets de l'alumnat.

Implantar la xarxa de banda ampla a tot el territori. Totes les persones tenen els mateixos drets, amb independència del municipi on visquin. Gràcies a les noves tecnologies, la gent jove que viu més allunyada de les ciutats tindrà l'oportunitat de formar-se a partir de condicions d'igualtat respecte de la resta de joves del país.

Promoure l'estudi a distància, a través de, com a mínim, un ordinador amb connexió a Internet per cada 100 joves instal·lat a equipaments públics que no siguin centres de formació, per tal de garantir el dret a l'ensenyament a distància del jovent —biblioteques, sales d'estudi, etc. En aquest sentit, s'ha d'entendre l'accés a Internet com un servei públic local, entenent l'estructuració del sistema wi-fi municipal lliure com una bona eina per a garantir l'accés a Internet a tota la ciutadania.

Crear biblioteques i acostar-les a la gent jove. Tots els municipis de més de 1.000 habitants han de tenir una biblioteca pública, i en aquells nuclis més petits se'ls ha de garantir el servei a través d'iniciatives com el Biblibús. Al marge d'això, les biblioteques s'han de dinamitzar a través d'activitats que en fomentin l'ús per part del jovent. Una molt bona iniciativa és l'adequació dels horaris de la biblioteca a l'horari estudiantil.

Crear centres d'estudi. Tots els municipis de més de 5.000 habitants han de tenir un espai on el jovent pugui estudiar en condicions òptimes. S'han de tenir en compte els horaris flexibles i adaptats als períodes d'exàmens i amb accés a l'alta tecnologia i a Internet.

Crear borses de classes de repàs. Molts estudiants necessiten classes de repàs per millorar l'aprenentatge i, d'altra banda, molts no poden compatibilitzar l'estudi i la feina. Per tant, les classes de repàs són una bona manera de posar en contacte diferents generacions d'estudiants i pal·liar dues necessitats que es complementen. Així, tot ajuntament ha de crear una borsa de classes de repàs on oferents i demandants s'hi puguin interrelacionar. En els municipis més petits, aquest servei es pot mancomunar amb el seu territori d'influència.

Facilitar l'accés dels joves a les Escoles Oficials d'Idiomes, amb informació a les escoles i als punts d'informació juvenil.

Habilitar als centres d'ensenyament espais —interiors— per aparcar les bicicletes, facilitant així que els joves es desplacin al centre d'estudi amb bicicleta.

Elaborar una guia esportiva del municipi. Tenint en compte que l'esport és sempre un pilar en la formació de tota la ciutadania, l'elaboració d'una guia on es recullin tots els clubs, entitats o esplais i associacions esportives del municipi ajudarà a descobrir i a fer ús de l'oferta ludicoformativa del municipi.

Incentivar la coeducació i promoure la igualtat d'oportunitats a les escoles i instituts, entre el professorat, l'alumnat i les famílies, tant en l'educació formal com en l'educació en el lleure.

Incorporar un mòdul específic sobre igualtat d'oportunitats entre dones i homes als cursos de formació de monitoratge del lleure.

Incorporar un mòdul específic sobre diversitat sexual i de gènere als cursos de formació de monitoratge del lleure.

Habitatge

3

L'habitatge és un element nuclear en l'emancipació dels joves i les joves, i actualment el seu accés es troba molt lluny de les possibilitats del jovent català. Aquest fet es pot explicar a partir de la combinació de dos factors. Per una banda, l'especulació immobiliària és una realitat alarmant, fet que queda palès en la pujada dels preus any rere any, tot i el creixement de la superfície. Per l'altra, la situació dels altres elements nuclears de l'emancipació —atur i precarietat laboral— aboca el jovent a no poder accedir a un habitatge digne perquè no pot generar recursos estables i suficients.

En aquest sentit, des de les JERC apostem de manera inequívoca pel foment de l'habitatge de lloguer per damunt del de compra, sobretot des de la perspectiva de l'emancipació juvenil. La majoria de joves amb voluntat d'emancipar-se encara no han assentat del tot l'estructura del seu projecte de vida i, per tant, han de deixar una porta oberta als canvis que es puguin esdevenir. A més, la societat d'avui és molt dinàmica i exigeix una mobilitat constant. Per tant, l'opció de compra, al marge de ser insostenible a nivell social, és un element que lliga amb excés el jovent en una etapa de definició personal.

Impulsar l'aplicació a nivell municipal de la Llei pel dret a l'habitatge i les mesures previstes en el Pacte Nacional per l'Habitatge de Catalunya 2007-2016.

Fomentar la construcció d'habitatge protegit en espais urbans i dedicats fonamentalment al lloguer. En aquest sentit, prioritzarem l'actuació conjunta del sector públic, les cooperatives d'habitatge i les fundacions.

Preservar el sòl i els parcs d'habitatge de propietat pública, mitjançant règims de tinença que no suposin la pèrdua de la propietat.

Fomentar l'ús del mètode de l'aval-lloguer a càrrec de l'administració local en cas d'incompliment d'altres administracions superiors, per tal de minimitzar la necessitat d'avalis bancaris pel que fa al lloguer d'un habitatge.

Impulsar contractes de masoveria urbana que permetin assolir acords entre propietaris d'habitatges que no estan en condicions òptimes i joves que poden dur a terme les tasques de rehabilitació.

Consolidar el model de viles i ciutats compactes, sostenibles i socialment integrades.

Fomentar la rehabilitació d'habitatges que contribueixin a l'eficiència energètica i minimitzin la necessitat de nou sòl, tot recuperant els centres històrics degradats, millorant-ne les condicions d'habitabilitat, etc.

Incentivar les polítiques d'innovació en la rehabilitació i la construcció d'habitatge, especialment en els sistemes d'eficiència i estalvi energètic. Els habitatges construïts i rehabilitats han d'avançar en l'objectiu del consum energètic zero —plaques solars, recollida d'aigües pluvials i grises, etc.

Salut juvenil

4

Si considerem que la salut és un element indispensable per a l'autonomia de les persones, en el cas del jovent, una bona salut és un element imprescindible per garantir la seva capacitat d'emancipació i participació. Així doncs cal que les polítiques de salut jove vagin adreçades a la prevenció de conductes de risc i a la promoció d'hàbits saludables. Des d'aquesta perspectiva podem tractar diversos àmbits.

Salut mental

La salut mental és fonamental per l'exercici d'una vida plena i pel posterior desenvolupament del jove. En aquests moments, cal posar èmfasi en els usos de la NTIC —noves tecnologies de la informació i la comunicació—, com element que apareix amb força entre els i les joves. Per això, cal formar en actituds crítiques davant l'ús o abús de les NTIC. Per altra banda, no hem de deixar de banda altres aspectes com les depressions o les crisis d'ansietat, molt freqüents entre el jovent, sobretot en èpoques de canvi. Aquí, el foment de les habilitats socials, així com el reforç de l'autoestima, serà imprescindible per treballar, entre d'altres, aquests aspectes.

Trastorns de la conducta alimentària

Les malalties derivades de la societat estètica actual, com ho poden ser l'anorèxia, la vigorexia o la bulímia, entre d'altres, continuen sent problemes de salut entre alguns i algunes joves. La promoció d'hàbits saludables, així com el treball sobre l'autoestima i el cultiu d'un esperit crític davant la societat que ens envolta seran elements necessaris que cal desenvolupar a través de les polítiques de salut.

Sexualitat

És important que les polítiques municipals vetllin per una sexualitat saludable i plena del seu jovent. Cal que la sexualitat es relacioni amb l'afectivitat com a fet indispensable per assolir aquesta sexualitat saludable. Cal treballar per la prevenció de les ITS —infeccions de transmissió sexual— i per la prevenció d'embarassos no desitjats i de les conductes de risc, però no des de la por i la negativitat de la sexualitat, sinó des de la normalitat, des del fet que tenim sexualitat des de que naixem i fins que morim i que, per tant, cal parlar-ne. Al mateix temps, també cal de treballar per trencar el rol de la masculinitat i evitar situacions d'exclusió social per motiu de diversitat sexual i afectiva.

Salut i oci

Pel que fa al consum de drogues, des dels municipis cal fomentar conductes sobre el consum responsable i, en algun cas, promoure'n la legalització o la permissió en certs espais. D'altra banda, cal treballar amb entitats i associacions que treballen amb joves i que es dediquen a prevenir conductes de risc o situacions de risc associades al consum, sobretot en els principals centres d'oci. A més a més, hem de continuar treballant des de l'educació formal

i no formal actituds que promoguin el desenvolupament d'un esperit crític, el coneixement de les drogues, les conseqüències del seu abús i els riscos associats a un consum no responsable per tal que cada persona pugui decidir lliurement quin és el consum que vol exercir.

Salut i esport

Des dels ajuntaments, cal potenciar l'esport entre la gent jove com a element que fomenta la salut física i mental de la ciutadania, i destacar el seu valor socialitzador, integrador i de promoció dels valors positius que porta intrínsec.

Joves i accidentalitat

El jovent és un dels col·lectius més afectats per la sinistralitat laboral, i per tant s'han de prendre mesures per reduir aquesta realitat. Al mateix temps, cal impulsar polítiques que garanteixin la recuperació i la reinversió d'aquests joves al mercat laboral.

Una de les principals causes de mortalitat juvenil es la sinistralitat en el transport. En aquests sentit, cal promoure el consum responsable d'alcohol i altres substàncies, a més de conscienciar la població sobre la necessitat de respectar les normes de seguretat i buscar estratègies alternatives, tals com la rotació de conductors o el transport públic, sobretot a les zones d'oci. En cas que això no sigui possible, cal potenciar la difusió d'alcoholímetres a les zones on el consum d'alcohol és habitual per assegurar al jovent la seva capacitat de conducció.

Mobilitat

5

Les problemàtiques a l'entorn de la mobilitat també afecten de manera específica al jovent, de manera que esdevé una problemàtica específica tant a l'hora d'emancipar-se com de participar en la societat. Per aquest motiu, cal estudiar diferents fórmules que ajudin la gent jove a desplaçar-se amb facilitat, autonomia, seguretat i sostenibilitat.

Potenciar l'ús del transport públic partint de gratuïtats i/o semigratuïtats en aquells serveis i horaris en què la sinistralitat, l'emissió de substàncies contaminants i el col·lapse de les vies de transport és màxim. Cal establir una taxa que fixi un preu més econòmic de la tarifa estàndard adreçada a estudiants i joves en situació d'atur a través, per exemple, d'una targeta jove del transport.

Per a les zones on el sistema és el tarifari integrat, crear una tarifa única integrada per a estudiants universitaris i joves en atur, i que es diferenciï del criteri actual de les corones.

En els llocs on la mesura anterior ja es duu a terme, ampliar el barem d'edats fixat per acollir-s'hi.

Actualitzar els serveis del sistema tarifari integrat, com per exemple el servei de «bicing» que ja hi ha a moltes ciutats de l'àrea metropolitana, o d'altres que hi puguin sorgir.

Ampliar els horaris del transport públic —bus i tren— per tal de facilitar la mobilitat al lloc de feina o d'estudi del jovent. És important tenir coneixement dels hàbits de mobilitat de la gent jove i poder detectar quines són les seves mancances. Al mateix temps, cal coordinar els horaris de les diferents empreses de transport públic per tal de facilitar els enllaços.

Ampliació de l'oferta de transport públic nocturn per facilitar la mobilitat dels i les joves durant la nit a través d'una oferta de transport públic adaptada a les seves necessitats. En el cas de la regió metropolitana, cal potenciar el transport públic nocturn mitjançant l'ampliació de l'horari del metro i ampliant la freqüència de servei de bus nit. Fora de la regió metropolitana, cal de començar a implantar el sistema del bus nit.

En aquells territoris on la implantació del bus nit és més deficitària, cal cercar la col·laboració de les empreses que es veuran més beneficiades amb aquesta mesura, com poden ser els centres d'oci nocturn.

Afavorir l'ús de vehicles no contaminants, com ara les bicicletes, a través de la creació i la potenciació d'una xarxa de carrils bici coherent amb rutes funcionals connectades entre elles, amb aparcaments per a bicicletes i amb un lloguer públic de bicicletes. Cal que aquesta tasca es faci coordinadament entre les àrees d'urbanisme i medi ambient municipals.

Promoure, a través de la creació d'una borsa de mobilitat, els sistemes per compartir vehicle privat per tal d'estalviar desplaçaments innecessaris i afavorir la disminució de l'emissió de substàncies contaminants. Cal fomentar l'hàbit de compartir cotxe privat entre persones que realitzin un mateix trajecte.

Promoure els desplaçaments a peu dins del nucli urbà, sobretot en els municipis més petits, per tal de facilitar la mobilitat dins del municipi i estalviar desplaçaments innecessaris que poden provocar el col·lapse circulatori en hores punta.

Participació

6

Fins ara, hem plantejat mesures per millorar les condicions de vida del jovent en tant que persones, a nivell individual, però no ens podem oblidar de la importància social que adquireix el seu treball col·lectiu i comunitari. En aquest sentit, hem d'estudiar mesures que fomentin la participació de les persones joves a la societat, un element que s'ha reduït sensiblement en els darrers temps i que ha coincidit amb l'augment de les dificultats per emancipar-se. Entenem que emancipar-se també vol dir entrar a formar part de ple dret de la societat i, per tant, contribuir a dissenyar-la i a construir-la. El jovent ha de poder disposar de les eines necessàries que li permetin dissenyar el seu projecte de futur individual perquè pugui participar en el futur col·lectiu.

La millor manera de fomentar la participació és garantir l'emancipació de la gent jove, però sobretot corresponsabilitzar-la d'aquest procés. Al marge d'això, l'activitat de les entitats i de les associacions juvenils és importantíssima, ja que són els elements que donen vitalitat als municipis, perquè són autèntiques escoles de valors i de convivència. Per aquest motiu, és important treballar per fomentar les entitats i associacions a tirar endavant els seus projectes. Al mateix temps, cal promoure la cultura juvenil i les activitats culturals que realitzen les persones joves, ja que, com les entitats i les associacions, de les activitats en comú es desprèn la identitat que ens defineix com a poble. Són elements que poden contribuir a crear consciència comunitària.

Participació i associacionisme

La participació juvenil en projectes comunitaris ha decaïgut de manera considerable en els darrers temps, i s'ha accentuat en el món de la política, la qual cosa ha quedat palesa en l'alt índex d'abstenció dels darrers comicis electorals. L'anàlisi dels motius que ens condueixen a aquesta situació és molt complexa, però és evident que si es fomenta la proximitat entre el jovent i l'administració es pot contribuir a corregir aquesta tendència. Hem d'aconseguir vincular els joves i les joves del nostre municipi amb les polítiques de joventut, no només com a tall consultiu, sinó per fomentar una cogestió que trenqui amb el tradicional paternalisme que únicament condueix el jovent a l'apatia.

Alhora, l'accentuació de l'individualisme en la nostra societat ha afectat les entitats de manera especial, ja que cada vegada troben més dificultats per prosseguir amb la seva tasca. Si bé és una feina que sovint no es valora prou, la contribució social de les entitats i de les associacions és importantíssima, ja que doten la societat de cada municipi d'un dinamisme propi que li permet definir-se com a poble. Per tant, si volem un poble viu, necessitem unes entitats vives.

Impulsar la creació de consells locals de joventut i potenciar els Consells ja existents com a estructures independents de l'administració, amb la finalitat que esdevinguin l'interlocutor de l'administració amb el jovent. Per tal d'impulsar la creació d'un Consell local de joventut és important promoure'n la funcionalitat, en el sentit que no únicament ha d'esdevenir un òrgan consultiu, sinó que ha de promoure la participació directe dels i les joves i en el desenvolupa-

ment de les polítiques de joventut. El Consell local de joventut s'ha de dividir en dos àmbits: un en representació del jovent a títol individual, i l'altre en representació de les entitats i associacions juvenils —es recomana fer aquesta divisió per poder diferenciar les necessitats del jovent a nivell individual i les que tenen els col·lectius de joves del municipi.

Garantir la participació de les entitats i de la gent jove de cada municipi en l'elaboració del Pla local de joventut, atesa la importància que té aquest element en el desenvolupament de les polítiques joventut al municipi. Cal garantir l'heterogeneïtat dels grups que participen en l'elaboració del Pla local per tal que les polítiques de joventut s'ajustin al màxim a la realitat i a les necessitats del jovent del municipi.

Reconèixer els grups de joves —o grups de fet— com a entitats juvenils de primer ordre. En altres paraules, reconèixer els grups de joves no formalment constituïts i que gaudeixin dels mateixos drets que puguin tenir les entitats juvenils quan vulguin desenvolupar alguna activitat per al municipi.

Dotar el municipi de les eines necessàries per fomentar la participació del jovent en el Consell local de joventut, ja sigui a través d'assemblees de joves, de fòrums de joves, de grups de discussió o altres processos participatius.

Promoure el reconeixement social de l'associacionisme juvenil com a eina de cohesió i participació social, i donar suport, des de l'Ajuntament, a projectes liderats per entitats juvenils del municipi, tant a nivell econòmic, com tècnic o d'infraestructures. L'administració local ha de facilitar el desenvolupament de la tasca d'aquestes entitats, tot posant al seu abast locals municipals, donant-los suport a través del personal tècnic de la Regidoria de Joventut i la resta del personal de l'administració, a través de l'ajut econòmic i promoció, dins l'àmbit municipal, les activitats que estan desenvolupant les entitats juvenils.

Reconvertir el sistema d'adjudicació de subvencions de caràcter finalista —per a projectes concrets— i establir un sistema de subvencions de caràcter ordinari per al funcionament regular de les entitats o bé mitjançant convenis a mitjà termini entre l'entitat i l'administració local.

Posar a la disposició de les entitats personal tècnic que les ajudi a desenvolupar els aspectes que es deriven de l'activitat de l'associació —justificació de les subvencions, enllaç amb l'administració, etc.

Crear una borsa de recursos per a les entitats en què trobin tot aquell material que poden necessitar de forma puntual per a dur a terme les seves activitats.

Promoure la creació d'equipaments juvenils al municipi i garantir la participació del jovent en el disseny i l'ús d'aquests espais per tal d'adaptar els equipaments a les necessitats del jovent. Per aquest motiu, cal vincular-hi els òrgans de participació juvenil, com el Consell local de joventut. En aquest sentit, cal trobar un consens entre els diversos grups de joves del municipi.

Promoure la cogestió dels equipaments municipals de joventut amb entitats o plataformes juvenils, sempre que això sigui possible perquè els mateixos joves participen en el funcionament ordinari de l'equipament i l'adapten a les seves prioritats. Cal estudiar la possibilitat d'establir convenis de col·laboració entre entitats, plataformes o grups de joves i l'administració, per tal de dur a terme la gestió i la dinamització compartida de l'equipament juvenil. Alguns dels equipaments més habituals són els casals de joves, els centres d'estudi, bucs d'assaig per a grups musicals, etc.

Fomentar el dinamisme juvenil, a través de dinamitzadors i dinamitzadores socioculturals, als principals espais on concorren els i les joves per promoure la participació i l'associacionisme. En aquest sentit, cal fer especial atenció als centres de secundària com a punt de confluència de joves.

Polítiques de dones

7

Les desigualtats encara existents entre dones i homes justifiquen que, també, des de l'acció municipal s'hagi de tenir en compte la perspectiva de gènere i de les dones. Incorporar aquesta perspectiva no és més que un exercici d'eficiència de les polítiques públiques, ja que hem d'assegurar que tothom té accés als recursos en igualtat de condicions. Des dels diferents eixos d'aquest programa marc, hem tingut en compte la integració d'aquesta realitat aportant propostes des de tots els àmbits que permetin superar les desigualtats entre dones i homes. Tot i això, existeixen algunes propostes específiques que poden fer-se per tal d'impulsar les polítiques de dones i assegurar la transversalitat de gènere a totes les polítiques municipals.

El treball en aquest sentit pot fer-se, a nivell intern de l'Ajuntament:

Persones d'ambdós sexes.

- Creació d'un Pla d'Igualtat de dones i homes adreçat al personal de l'Ajuntament per garantir la igualtat d'oportunitats entre els treballadors i les treballadores de la institució i com a mesura exemplificadora. Cal fer especial atenció a les desigualtats que pateixen les treballadores joves en l'àmbit laboral.
- Incorporar a tots els nivells i a tots els organismes que depenen de l'administració municipal persones d'ambdós sexes.
- Fomentar la formació específica en matèria d'igualtat d'oportunitats per sensibilitzar la totalitat de la plantilla, i especialment, i si s'escau, el personal del departament de recursos humans.
- Introduir la igualtat d'oportunitats en la cultura de l'administració local —quan es dicta una política, es dissenya un programa d'activitats o es desenvolupa un pla d'actuació, s'ha de tenir sempre en compte la perspectiva de gènere.
- Participar en campanyes o projectes per promoure la igualtat d'oportunitats al municipi.
- Recollir i analitzar de forma sistemàtica dades desagregades per sexes de les persones usuàries, destinatàries o beneficiàries dels serveis i de les actuacions municipals, com a base per a la planificació, l'avaluació i la definició de les polítiques.
- Tenir en compte les polítiques de dones en la distribució del pressupost entre les àrees de l'Ajuntament.
- Potenciar la presència equilibrada de dones i homes i de totes les edats en tots els debats i actes públics.
- Elaborar un protocol de prevenció i abordatge de l'assetjament sexual i per raó de sexe en aquells Ajuntaments amb una plantilla superior a vint-i-cinc persones treballadores.
- Elaborar d'un Pla local de polítiques de dones amb la participació de totes les àrees de l'Ajuntament i les entitats i grups de dones que vetlli per abordar les necessitats de les dones des de tots els àmbits. Aquesta ha de ser l'eina per establir les bases del treball transversal i la incorporació de la perspectiva de gènere des de totes les regidories. En el cas dels municipis de menys de 5.000 habitants, podran adherir-se al Pla comarcal de polítiques de dones.
- Facilitar la conciliació laboral, personal, formativa i familiar, establint mecanismes com l'administració electrònica i adaptant els horaris de l'Ajuntament a les necessitats de la ciutadania.

- Vetllar perquè els mitjans de comunicació del municipi —aquells que en tinguin— ofereixin una imatge no estereotipada de les dones.
- Vetllar perquè l'ajuntament utilitzi un llenguatge no sexista en les seves publicacions, i vetllar perquè aquest llenguatge no sexista sigui aplicat per tot el personal, partits polítics, associacions, entitats i empreses.
- Revisar la imatge de l'Ajuntament —web, cartells, mitjans de comunicació, etc.— perquè doni visibilitat a les dones i no sigui discriminatòria.
- Recuperar informació sobre l'aportació de dones a la ciutat —activitats econòmiques, culturals, socials, etc. Assignar noms de dones rellevants als carrers, places o espais públics.

També hi ha accions que poden fer-se enfocades a la informació i participació de les dones joves:

- Dinamitzar el teixit associatiu femení, tant d'entitats com de grups de dones, facilitant la seva incidència en les polítiques municipals i assegurant la participació de les dones joves.
- Detectar i donar resposta a les necessitats de les dones joves des dels Serveis d'Informació i Atenció a les Dones —SIAD o PIAD—, ja siguin municipals o comarcals.
- Vetllar perquè els instituts tractin les desigualtats de gènere i fomentin les pràctiques que respectin la igualtat. També introduir xerrades relacionades amb la igualtat, amb la sexualitat, amb la diversitat sexual, amb les relacions de parella, etc.
- La plena igualtat entre dones i homes també passa per l'eliminació de la violència masclista i les relacions abusives:
- Si encara no existeix, consensuar un protocol d'actuació davant dels casos de violència masclista que incorpori la participació de totes les institucions, entitats i cossos de seguretat, així com les associacions i grups de dones.
- Posar en marxa campanyes per explicar als i les més joves quines són les conseqüències de tolerar determinats comportaments entre amics i/o parelles i en el nostre dia a dia.

Nova ciutadania

8

En els darrers mesos hem pogut comprovar com les polítiques d'immigració municipals han tingut una presència mediàtica inèdita. I és que és als municipis on es dona el primer contacte entre la persona autòctona i la persona nouvinguda. Maulauradament, s'ha fet molta demagògia i s'han donat situacions de tensió en alguns municipis propiciats per minories que han fet d'aquest un tema clau en els municipis del nostre país.

Les JERC creiem que les polítiques d'immigració s'han de fer en base a una anàlisi el més objectiva possible de la situació, sense demagògia, populisme ni electoralismes, per tal de garantir les actuacions més eficients i eficaces i així assegurar el màxim benestar de la població, tingui l'origen que tingui.

Cal apostar per un model d'integració a la societat catalana basat en els drets i deures de les persones, en què la interculturalitat i els valors compartits siguin els eixos d'inclusió en el nostre projecte nacional, sabent apreciar i incorporar els canvis resultants de la interacció entre persones de diferents cultures i procedències.

Amb tot, creiem que l'estat espanyol no afronta amb rigor i seriositat les pròpies lleis, passant la problemàtica als Ajuntaments i deixant-los sense empara real. L'estat espanyol és en aquests moments el principal actor que desatén les seves responsabilitats en el camp de la immigració. Si el nostre país pogués definir i executar polítiques d'immigració en tota la seva globalitat, podríem tirar endavant mesures adaptades a la nostra realitat i desenvolupar, sense fissures, un model català de tractament de la immigració, tot tenint clar quin és el paper que ha d'adoptar cada administració segons les necessitats de cada nivell territorial.

Malgrat això, creiem que els ajuntaments tenen molt a dir en la incorporació dels joves nouvinguts al nostre país, en temes com la participació social, la formació i la convivència. En aquesta línia, fem les següents propostes:

Inserir la perspectiva intercultural a les polítiques de joventut. Aquestes han d'estar adreçades al conjunt de la població jove, tot i que també és important que tot el conjunt de la població se senti identificada amb les ofertes, els serveis, els programes, etc.

Fomentar un teixit associatiu que sigui un espai de convivència i participació on hi puguin tenir cabuda les persones migrades, per tal de facilitar i millorar la cohesió social. Potenciar el teixit associatiu com a eina per trencar els estereotips racistes a totes les franges d'edat.

Potenciar la creació de programes transversals per tal d'afavorir la convivència social, que siguin capaços de donar una resposta integrada i comunitària a les necessitats de les persones joves nouvingudes a la nostra societat, com ara els plans educatius d'entorn. Potenciar, també, el paper de la mediació cultural en el conjunt del poble i ciutats per tal de tractar els problemes de convivència de manera personalitzada i constructiva.

Impulsar accions per tal de trencar els estereotips racistes, rumors i falses afirmacions, aportant informació clara i transparent sobre els serveis públics al conjunt de la ciutadania.

Fomentar el treball dels ajuntaments amb els mitjans de comunicació locals per tal d'evitar tractaments racistes i xenòfobs ens els missatges mediàtics.

Elaborar plans d'actuació específics entre els centres educatius, les famílies, el teixit associatiu i l'Ajuntament per tal de poder millorar l'oferta formativa, la participació i la comunicació, i alhora detectar les mancances dels programes de convivència existents.

Promoure campanyes municipals de convivència, tolerància i respecte, i vetllar perquè els serveis d'atenció ciutadana tinguin incorporada la perspectiva intercultural. Les persones que gestionen les polítiques relacionades amb immigració cal que estiguin específicament formades, sensibilitzades en les diverses necessitats de la ciutadania i que tinguin incorporada la perspectiva intercultural.

Garantir pressupostàriament les polítiques públiques relatives a la millora de la convivència als municipis i prioritzar la seva cobertura.

Cultura

9

La cultura és un concepte molt ampli, ja que no només es limita als aspectes de creació i artístics, sinó que també entenem per cultura totes aquelles característiques que defineixen la societat. Per aquest motiu, hem d'adequar el nostre projecte cultural al model social que volem que existeixi al nostre país, i que actualment encara queda molt allunyat de la normalitat cultural de la nostra societat. Hem de treballar per eliminar les diferències socials assimilades per la tradició cultural que encara existeixen a casa nostra, per recuperar la memòria històrica dels nostres pobles, viles i ciutats, i també per donar a conèixer aquells elements que defineixen la nostra identitat.

En l'àmbit juvenil, molts joves tenen dificultats a l'hora d'accedir a la cultura. És per això que ens hem de marcar la solució d'aquesta problemàtica com uns dels principals objectius. D'altra banda, aquestes dificultats es veuen agreujades davant l'absència d'una oferta cultural pública atractiva per al jovent.

Vincular el Consell local de joventut a l'elaboració del programa cultural del municipi. D'aquesta manera es garanteix una oferta cultural adequada a les necessitats del jovent.

Garantir la promoció i la producció dels corrents culturals que sorgeixen al municipi, integrant-los en la programació cultural municipal.

Fomentar l'organització d'activitats culturals i d'oci per part de totes les entitats, encara que aquesta no sigui, específicament, la finalitat de l'entitat. D'aquesta manera aconseguirem solucionar, per una banda, la manca d'oferta cultural i sobretot d'oci de promoció pública i, per una altra, contribuir a l'autofinançament de les entitats i associacions.

Facilitar l'accés de la gent jove a la cultura a través de la creació i la potenciació de carnets culturals per a joves. Aquest carnet ha de garantir l'accés del jovent a la cultura a partir de descomptes significatius en la compra d'entrades o bé la gratuïtat dels espectacles de promoció pública. Al marge dels espectacles de promoció pública, des de l'Ajuntament s'establiran convenis de col·laboració amb empreses del món de la cultura del municipi perquè s'acullin als descomptes del carnet. Aquest carnet també pot tenir una àrea d'influència supramunicipal, sobretot en els municipis més petits.

Buscar fórmules per fomentar la cultura entre la gent jove, ja que sovint no n'hi ha prou a donar facilitats econòmiques al jovent perquè accedeixi a la cultura que té a l'abast. Una bona iniciativa és el foment de les activitats culturals del municipi a les escoles i instituts, amb la creació de tallers que impliquin les escoles de les nostres ciutats i pobles amb l'oferta cultural. És per això que és important destinar una part de l'activitat cultural a les escoles i instituts, perquè tots els i les joves estudiants puguin gaudir d'ofertes culturals específiques per a ells, i a partir d'aquí es puguin crear tallers culturals per fomentar la participació del jovent en la cultura. És una bona manera de crear l'hàbit de la cultura entre els més joves.

Crear equipaments culturals per pal·liar la manca d'espais de creació i realització d'activitats culturals.

Garantir l'accessibilitat a les instal·lacions municipals que siguin útils i adequades a les necessitats del jovent. D'aquesta manera, garantirem la realització d'activitats culturals realitzades per joves del municipi.

Facilitar l'accés del jovent a la història del nostre poble o ciutat, ja que serà un element d'integració dins de la realitat del nostre poble o ciutat. Aquesta integració a la realitat històrica local cal promocionar-la des de les aules, amb la creació de tallers relacionats amb el descobriment i la investigació de la història local, on sovint els i les joves podran trobar els seus avantpassats com a primers informadors del passat més recent del seu propi poble o ciutat. La realització de tallers que agrupin joves i gent gran pot ser una molt bona manera d'iniciar aquest accés. A més a més, aquesta iniciativa, a banda de posar a l'abast dels més joves la història del municipi i de possibilitar viure de primera mà la història més recent de la localitat, ajuda a crear i a entendre l'evolució de la cultura local i fomenta l'intercanvi intergeneracional. Una altra manera interessant d'incentivar el jovent i integrar-lo en la història local és a partir de la creació de premis municipals de recerca, aprofitant la realització de treballs fets en els centres educatius de la població.

Fomentar iniciatives com les parelles lingüístiques és una bona mesura per afrontar la nova realitat dels Països Catalans, en què la convivència cultural cada cop és més significativa. També és interessant propiciar la convivència i l'intercanvi entre joves de diferents orígens, utilitzant la llengua catalana com a idioma vehicular.

Promoure la creació d'intercanvis locals entre joves dels Països Catalans i de la resta de països com una manera d'enriquiment cultural per part dels joves de la nostra localitat, i al mateix temps afavorir l'aprenentatge i la tolerància cap a cultures i tradicions diferents de la nostra.

